

Bruksela, 28 października 2022 r.
(OR. en)

14248/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0343 (NLE)

PECHE 426

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	28 października 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 559 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA RADY ustalającego w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnienia do połowów na 2023 r. mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanawiające na lata 2023 i 2024 te uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 559 final.

Załącznik: COM(2022) 559 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.10.2022 r.
COM(2022) 559 final

2022/0343 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnienia do połowów na 2023 r.
mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich –
w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanawiające na lata 2023 i 2024 te
uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wszystkie rozporządzenia dotyczące uprawnień do połowów muszą ograniczać eksploatację stad ryb do poziomów, które są zgodne z ogólnymi celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa¹ („rozporządzenie podstawowe”) wyznaczono cele w zakresie wniosków dotyczących ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego na rok lub na dwa lata, aby zagwarantować zrównoważony rozwój rybołówstwa w UE pod kątem ekologicznym, gospodarczym i społecznym.

Uprawnienia do połowów mają być ustalane corocznie dla większości stad i co dwa lata w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych, ale nie jest to sprzeczne z długoterminowym podejściem do zarządzania. Parlament Europejski i Rada przyjęły plany wieloletnie dla Morza Północnego² i wód zachodnich³.

Niektóre z proponowanych uprawnień do połowów są ustanawiane przez UE w sposób autonomiczny, a niektóre mają zostać uzgodnione w wyniku wielostronnych lub dwustronnych konsultacji z państwami spoza UE. Całkowite dopuszczalne połowy (TAC) uzgodnione w ramach tych konsultacji są dzielone między państwa członkowskie zgodnie z zasadą względnej stabilności.

Niniejszy wniosek obejmuje:

- autonomiczne stada UE;
- stada wspólnie eksploatowane, którymi należy zarządzać się wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem (UK) na Morzu Północnym i w wodach północno-zachodnich, z Norwegią i Zjednoczonym Królestwem na Morzu Północnym i w cieśninie Skagerrak lub które podlegają konsultacjom z państwami nadbrzeżnymi w ramach Komisji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC);
- uprawnienia do połowów wynikające z uzgodnień zawartych w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa (RFMO); oraz

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1).

- niektóre uprawnienia do połowów w wodach państw spoza UE.

Pewną liczbę uprawnień do połowów w niniejszym wniosku oznaczono jako „pm” (*pro memoria*), ponieważ:

- w momencie przyjmowania wniosku opinie naukowe dotyczące niektórych stad autonomicznych UE nie były jeszcze dostępne; lub
- niektóre ograniczenia połowowe i inne zalecenia pochodzące od odpowiednich RFMO zostaną dopiero ustalone, gdyż ich doroczne spotkania jeszcze się nie odbyły; lub
- dane liczbowe dotyczące niektórych stad występujących w wodach państw spoza UE, stad wspólnie eksploatowanych lub uprawnień do połowów wymienianych z państwami spoza UE nie są jeszcze dostępne, ponieważ oczekuje się na zakończenie konsultacji z tymi państwami spoza UE.

Podejście do ustalania uprawnień do połowów

Komisja jak zwykle wydała coroczny komunikat; *W kierunku bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2023 r.* (COM(2022) 253). Coroczny komunikat zawiera przegląd stanu stad w oparciu o dostępne opinie naukowe oraz wyjaśnia podejście do ustalania uprawnień do połowów.

W odpowiedzi na wniosek Komisji Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) przedstawiła między 31 maja a 30 czerwca 2022 r. swoją coroczną i wieloletnią opinię na temat pewnej liczby autonomicznych stad UE objętych niniejszym wnioskiem⁴.

Opinia naukowa ICES zależy zasadniczo od danych: ocenie można poddać wyłącznie stada, dla których istnieją wystarczające i rzetelne dane, pozwalające na oszacowanie wielkości stad oraz sporządzenie prognoz dotyczących ich reakcji na różne scenariusze eksploatacji (tzw. „tabele wariantów połowowych”). Jeżeli wystarczające dane są dostępne, ICES jest w stanie oszacować, jak należy dostosować uprawnienia do połowów danego stada, by uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Opinię taką określa się mianem „opinii dotyczącej MSY”. W innych przypadkach zalecając poziom uprawnień do połowów ICES kieruje się podejściem ostrożnościowym. ICES przedstawia metodologię, którą stosuje w tym celu, w opublikowanych materiałach dotyczących wydawania opinii dotyczącej stad, na temat którego nie ma wystarczających danych⁵. Opinię taką określa się mianem „opinii wydanej z zachowaniem zasady ostrożności”.

Wszystkie uprawnienia do połowów zaproponowane we wniosku przez Komisję odzwierciedlają opinie naukowe, które otrzymała do momentu przyjęcia niniejszego wniosku i sposób wykorzystania stad w sposób opisany w wyżej wymienionym corocznym komunikacie.

⁴ <https://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>

⁵ Zob. w szczególności dokument *ICES approach to advice on fishing opportunities* (Podejście ICES do opinii w sprawie uprawnień do połowów); <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19928060>

Uprawnienia do połowów w odniesieniu do innych autonomicznych stad UE zostaną uwzględnione w niniejszym wniosku po udostępnieniu opinii naukowych dotyczących tych stad, zgodnie z podejściem przedstawionym w corocznym komunikacie.

Podobnie uprawnienia do połowów w odniesieniu do innych stad zostaną uwzględnione w niniejszym wniosku w świetle wyników konsultacji z państwami spoza UE lub dorocznych posiedzeń regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem.

W odniesieniu do tych konsultacji i dorocznych posiedzeń regionalnych organizacji ds. rybołówstwa Komisja proponuje, a Rada przyjmuje stanowiska UE, które mają być wyrażone w imieniu Unii, zgodnie z podejściem przedstawionym w corocznym komunikacie. W przypadku dwustronnych konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie wspólnych stad oraz w przypadku corocznych posiedzeń regionalnych organizacji ds. rybołówstwa Komisja proponuje, a Rada przyjmuje specyfikacje na podstawie wieloletnich mandatów⁶.

⁶ Decyzja Rady (UE) 2021/1875 z dnia 22 października 2021 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach corocznych konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem w celu uzgodnienia całkowitych dopuszczalnych połowów (Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 6).
Decyzja Rady (UE) 2019/865 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji Rybołówstwa północno-wschodniego Atlantyku (NEAFC), oraz uchylająca decyzję z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum NEAFC (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 60).
Decyzja Rady (UE) 2019/868 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT), oraz uchylająca decyzję z dnia 8 lipca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii w ramach ICCAT (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 78).
Decyzja Rady (UE) 2019/867 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR), i uchylająca decyzję z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć, w imieniu Unii, w ramach CCAMLR (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 72).
Decyzja Rady (UE) 2019/860 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC), oraz uchylająca decyzję z dnia 19 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum IOTC (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 33).
Decyzja Rady (UE) 2019/859 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO), oraz uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2017 r. określającą stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SPRFMO (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 27).
Decyzja Rady (UE) 2019/812 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) oraz na posiedzeniu stron Porozumienia w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów, i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na forum IATTC (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 13).
Decyzja Rady (UE) 2019/861 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Organizacji Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO), oraz uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SEAFO (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 38).
Decyzja Rady (UE) 2019/862 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC), oraz uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum WCPFC (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 44).
Decyzja Rady (UE) 2019/866 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na dorocznej konferencji stron Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami mintaja w centralnej części Morza Beringa, i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2017 r. określającą stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na tej dorocznej konferencji (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 66).

Chociaż konsultacje jeszcze trwają, a coroczne posiedzenia regionalnych organizacji ds. rybołówstwa są w toku lub nie są jeszcze dostępne opinie naukowe, odpowiednie motywy i przepisy zawierają odpowiedni tekst rozporządzenia Rady (UE) 2022/109⁷ w nawiasach kwadratowych, a uprawnienia do połowów zaznaczono jako *pm*.

Po zakończeniu konsultacji i corocznych posiedzeń regionalnych organizacji ds. rybołówstwa lub po udostępnieniu najnowszych dostępnych opinii naukowych odpowiednie wnioski Komisji zostaną opublikowane jako dokumenty robocze służb Komisji, które staną się integralną częścią niniejszego wniosku.

Obowiązek wyładunku

Na podstawie art. 15 rozporządzenia podstawowego wszystkie stada, w odniesieniu do których obowiązują limity połowowe, podlegają obowiązkowi wyładunku od dnia 1 stycznia 2019 r. Rozporządzenie podstawowe przewiduje jednak pewne wyjątki od obowiązku wyładunku. Na podstawie wspólnych rekomendacji państw członkowskich Komisja przyjęła rozporządzenia delegowane określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów („plany odrzutów”), dopuszczające ograniczone ilości odrzutów na podstawie wyłączeń *de minimis* lub wyłączeń z uwagi na wysoką przeżywalność.

Od wprowadzenia obowiązku wyładunku połowów i zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia podstawowego proponowane uprawnienia do połowów muszą odzwierciedlać przejście z ilości wyładowanej na ilość złowioną, z uwzględnieniem faktu, że odrzuty nie są już dozwolone. Odbywa się to na podstawie opinii naukowych dotyczących stad objętych rodzajami rybołówstwa, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Proponowane uprawnienia do połowów ustala się również zgodnie z innymi właściwymi przepisami, tj. art. 16 ust. 1 w odniesieniu do zasady względnej stabilności oraz art. 16 ust. 4 w odniesieniu do celów WPRyb i odpowiednich zasad przewidzianych w planach wieloletnich.

Uwzględniając pełne stosowanie obowiązku wyładunku, Komisja proponuje TAC na podstawie opinii dotyczących połowów, a nie na podstawie opinii dotyczących wyładunków

Decyzja Rady (UE) 2019/858 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na Spotkaniu Stron Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA), i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2017 r. określającą stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum Spotkania Stron SIOFA (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 21).

Decyzja Rady (UE) 2019/863 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO), oraz uchylająca decyzję z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SEAFO (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 49).

Decyzja Rady (UE) 2019/824 z dnia 14 maja 2019 r. dotycząca stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum rozszerzonej komisji Konwencji na rzecz ochrony tuńczyka południowego (CCSBT), i uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2014 r. dotyczącą stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii na forum CCSBT (Dz.U. L 134 z 22.5.2019, s. 19).

Decyzja Rady (UE) 2019/859 z dnia 14 maja 2019 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na forum Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO), oraz uchylająca decyzję z dnia 12 czerwca 2017 r. określającą stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na forum SPRFMO (Dz.U. L 140 z 28.5.2019, s. 27).

⁷ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/109 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 21 z 31.1.2022, s. 1).

(co miało miejsce wcześniej). Proponowane kwoty UE uwzględniają ograniczone odrzuty w oparciu o ustalone wyłączenia; ilości te nie będą wyładowywane i odliczane od kwot, a zatem są odejmowane od kwot UE.

Elastyczność obejmująca kolejny rok

Należy również uwzględnić powiązania między rozporządzeniem podstawowym a rozporządzeniem Rady (WE) nr 847/96⁸. W art. 3 i 4 ostatniego rozporządzenia ustanowiono dodatkowe i ustalane z roku na rok warunki zarządzania TAC, w tym elastyczność w odniesieniu do zasobów objętych, odpowiednio, przezornościowymi i analitycznymi TAC (rozumianych tu odpowiednio jako stada objęte opinią ICES wydaną z zachowaniem zasady ostrożności i stada objęte opinią ICES dotyczącą MSY). Na podstawie art. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/96, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 tego rozporządzenia nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu stad. Art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przewiduje inny mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok.

Aby zapobiec nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasadę racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza oraz realizację celów WPRyb, nie można stosować łącznie środków na mocy art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 oraz art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

Elastyczność obejmująca kolejny rok na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia podstawowego powinna być wykluczona w przypadkach, gdy zagroziłaby realizacji celów WPRyb, w szczególności w odniesieniu do stad o biomase poniżej B_{lim} . B_{lim} to poziom biomasy stada tarłowego, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona.

Proponowane uprawnienia do połowów i wyjaśnienie

Kwoty UE stanowią ilości, które można złowić i wyładować i które będą odliczane do kwot państw członkowskich. Porównanie uprawnień do połowów zaproponowanych na 2023 r. i uprawnień do połowów ustalonych na bieżący rok (2022 r.) opiera się zatem na kwotach UE.

Autonomiczne stada UE

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE względem 2022 r.	Wyjaśnienie
-----	---------	--	----------------------------------	-------------

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalane z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE względem 2022 r.	Wyjaśnienie
Smuklice w 8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	LEZ/8C3411	3 120	+33 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do dwóch różnych gatunków smuklicy w tym obszarze: <i>Lepidorhombus whiffiagonis</i> i <i>Lepidorhombus boscii</i> . Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY i zgodnie z wartością punktu F_{MSY} w odniesieniu do obu gatunków. Wartość punktu F_{MSY} jest wartością śmiertelności połowowej, która zapewnia długoterminowy MSY. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Żabnicowate w 8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	ANF/8C3411	4 156	+12 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do dwóch różnych gatunków żabnicy w tym obszarze, w odniesieniu do żabnicy afrykańskiej (<i>Lophius budegassa</i>) i żabnicy nawęd (<i>Lophius piscatorius</i>). Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY i zgodnie z wartością punktu F_{MSY} w odniesieniu do obu gatunków. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Witlinek w 8	WHG/08.	2 276	+5 %	ICES nie może dostarczyć informacji na temat wielkości stada ani presji połowowej i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.
Morszczuk europejski w 8c, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	HKE/8C3411	15 554	+103 %	Po ustaleniu poziomu referencyjnego ICES ponownie przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada, po 2 latach przedstawiania jedynie opinii wydawanych z zachowaniem zasady ostrożności. Zgodnie z nowym modelem stosowanym w opinii dotyczącej MSY stwierdzono, że w ostatnich latach biomasa wzrosła. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY i najwyższej wartości w przedziale F_{MSY} („ $F_{MSY upper}$ ”), ponieważ oczekuje się, że morszczuk będzie najbardziej ograniczającym gatunkiem w połowach wielogatunkowych. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE względem 2022 r.	Wyjaśnienie
Homarzec 8c, jednostka funkcjonalna 31	NEP/8CU31	9	-36 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Gładzica w cieśninie Kattegat	PLE/03AS	1 059	+91 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. TAC ten stanowi odsetek (27 %) zalecenia ICES dotyczącego gładzicy w cieśninach Kattegat, Bełty i Sund. Wartość ta opiera się na podziale połowów w 2021 r. określonym w opinii ICES. Komisja proponuje ustalić TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY oraz najniższą wartością w przedziale F_{MSY} („ $F_{MSY\ lower}$ ”). Komisja proponuje ustalić TAC na poziomie $F_{MSY\ lower}$, ponieważ w tych połowach przyłów stanowi dorsz atlantycki, dla którego opinia wynosi 0 t. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Gładzica 7b i 7c	PLE/7BC	19	ustalenie na dotychczasowym poziomie	ICES nie może dostarczyć informacji na temat wielkości stada ani presji połowowej i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.
Gładzica 8, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	PLE/8/3411	155	ustalenie na dotychczasowym poziomie	ICES nie może dostarczyć informacji na temat wielkości stada ani presji połowowej i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.
Rdzawiec 8a, 8b, 8d i 8e	POL/8ABDE	1 334	-10 %	Opinia ICES obejmuje trzy TAC, tj. ten i dwa kolejne. ICES nie może dostarczyć informacji na temat wielkości stada ani presji połowowej i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ograniczenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE względem 2022 r.	Wyjaśnienie
Rdzawiec 8c	POL/08C.	149	-10 %	Jak powyżej.
Rdzawiec 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	POL/9/3411	182	-10 %	Jak powyżej.
Sola 3a; wody Unii podrejonów 22–24	SOL/3ABC24	498	-30 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY czyli zgodnie z wartością punktu F_{MSY} . W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Sola 7b i 7c	SOL/7BC	19	-44 %	ICES nie może dostarczyć informacji na temat wielkości stada ani presji połowowej i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności.
Sola 8a i 8b	SOL/8AB	2 620	+20 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY czyli zgodnie z wartością punktu F_{MSY} . W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Sola 8c, 8d, 8e, 9 i 10; wody Unii obszaru CECAF 34.1.1	SOO/8CDE34	582	-11 %	TAC obejmuje trzy gatunki soli w tym obszarze, solę zwyczajną (<i>Solea solea</i>) i dwa inne gatunki soli. ICES przedstawia jedynie opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do soli zwyczajnej w tym obszarze. Komisja proponuje ustalenie TAC dla soli zwyczajnej zgodnie z opinią dotyczącą MSY. Proponuje również ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą soli zwyczajnej i z uwzględnieniem połowów specyficznych dla danego gatunku (55 % soli zwyczajnej i 45 % innych gatunków soli). Wartość ta opiera się na udziałach w połowach w 2018–2020 r., określonych w opinii ICES.

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE względem 2022 r.	Wyjaśnienie
Ostroboki w obszarze 9	JAX/09	158 005	+15 %	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią dotyczącą MSY. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.
Labraks w obszarach 8a i 8b	Nie dotyczy (zarządzane przez Francję i Hiszpanię)	Nie dotyczy	Nie dotyczy	ICES przedstawia opinię dotyczącą MSY w odniesieniu do tego stada. Komisja proponuje utrzymanie limitu ilościowego 2 ryb na dzień. Komisja proponuje również, aby Francja i Hiszpania ustanowiły limity połowowe dla połowów komercyjnych zgodnie z opinią dotyczącą MSY i wartością punktu F_{MSY} , z uwzględnieniem połowów komercyjnych, w tym odrzutów, oraz połowów rekreacyjnych.

Autonomiczne stada głębokowodne UE

TAC	Kod TAC	Proponowana kwota UE na 2023 i 2024 r. (w tonach)	Zmiana kwoty UE między 2021 a 2022 r.	Wyjaśnienie
Morlesz bogar wody Unii i wody międzynarodowe obszaru 9	SBR/09-	114	-4 %	ICES może dostarczać informacji na temat tendencji w stadzie jedynie w oparciu o wskaźnik biomasy i przedstawia w odniesieniu do tego stada opinię wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. Komisja proponuje ustalenie TAC zgodnie z opinią wydaną z zachowaniem zasady ostrożności. W odniesieniu do kwoty UE zastosowano odliczenie zwolnień z obowiązku wyładunku.

Węgorz

ICES doradza w odniesieniu do całego naturalnego zasięgu węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*), który obejmuje północno-wschodni Atlantyk i Morze Śródziemne. Biorąc pod uwagę krytyczny stan węgorza europejskiego, ICES przez ostatnie dwa dziesięciolecia zaleca utrzymanie śmiertelności antropogenicznej węgorza europejskiego na poziomie jak

najbardziej zbliżonym do zera w całym jego naturalnym zasięgu. W szczególności, w dniu 4 listopada 2021 r. ICES⁹ zaleciła na 2022 r., w przypadkach gdy stosuje się podejście ostrożnościowe, połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) na poziomie zerowym we wszystkich siedliskach i na wszystkich etapach życia w całym jego naturalnym zasięgu. Dotyczyło to zarówno połowów rekreacyjnych, jak i handlowych i obejmowało połowy węgorza szklistego do celów zarybiania i hodowli. W dniu 30 maja 2022 r. ICES¹⁰ stwierdziła ponadto, że pomimo wysiłków państw członkowskich ogólnie nie poczyniono postępów w realizacji celu 40 % biomasy węgorza srebrzystego w całej UE, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007¹¹. Komisja zaleciła również, aby wysiłki na rzecz ochrony koncentrowały się na tych środkach, które z definicji mogą z dużym prawdopodobieństwem zmniejszyć śmiertelność i zwiększyć spływ. Opinia ICES na 2023 r. zostanie opublikowana w dniu 3 listopada 2022 r.

Od 2018 r. w corocznych rozporządzeniach w sprawie uprawnień do połowów w odniesieniu do wód UE obszaru ICES oraz od 2019 r. w odniesieniu do Morza Śródziemnego ustanowiono zamknięcie połowów węgorza na trzy kolejne miesiące. Po opublikowaniu opinii ICES w dniu 4 listopada 2021 r. Komisja przez kilka miesięcy konsultowała się z komitetami doradczymi i regionalnymi grupami państw członkowskich w sprawie najlepszego sposobu jej wdrożenia. Ponadto w grudniu 2021 r. rozporządzeniem Rady (UE) 2022/109¹² w odniesieniu do północno-wschodniego Atlantyku i rozporządzeniem Rady (UE) 2022/110¹³ w odniesieniu do Morza Śródziemnego ustanowiono zamknięcie połowów węgorza na trzy kolejne miesiące w 2022 r.

W oparciu o konsultacje z zainteresowanymi stronami i opinię ICES z dnia 4 listopada 2021 r. Komisja proponuje na 2023 r. przedłużenie zamknięcia wszelkiej działalności połowowej węgorza z trzech do sześciu kolejnych miesięcy w wodach morskich i przyległych wodach słonawych w północno-wschodnim Atlantyku (obejmującym Morze Bałtyckie) i w Morzu Śródziemnym (z wyłączeniem Morza Czarnego). Jeżeli w odpowiednim okresie zostanie ustanowione sześciomiesięczne zamknięcie, obejmie ono zdecydowaną większość migrujących zasobów węgorza szklistego i węgorza srebrzystego, a tym samym zapewni wyższy poziom ochrony zasobów węgorza w wodach objętych zamknięciem. Sześciomiesięczne zamknięcie przyczyniłoby się również do osiągnięcia celu spływu biomasy węgorza srebrzystego na poziomie co najmniej 40 %, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1100/2007. Sześciomiesięczne zamknięcie połowów powinno zatem obejmować główny okres migracji, odpowiednio, węgorza szklistego i węgorza srebrzystego. Ponadto zamknięcie powinno obejmować odpowiednio szczytowy okres migracji. Ponieważ ze względu na czynniki środowiskowe okres ten może w różnych latach przypadać w różnym czasie, zamknięcie powinno również obejmować okres co najmniej dwóch miesięcy zarówno przed, jak i po miesiącu szczytowej migracji. Na okres migracji węgorza wpływa ponadto szeroki zakres czynników środowiskowych i biologicznych, w związku z czym może on różnić się

⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

¹⁰ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1100/2007 z dnia 18 września 2007 ustanawiające środki służące odbudowie zasobów węgorza europejskiego (Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 17).

¹² Rozporządzenie Rady (UE) 2022/109 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 21 z 31.1.2022, s. 1).

¹³ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/110 z dnia 27 stycznia 2022 r. ustalające uprawnienia do połowów na rok 2022 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w Morzu Śródziemnym i Morzu Czarnym (Dz.U. L 21 z 31.1.2022, s. 165).

w zależności od etapu życia węgorza oraz w zależności od siedliska i położenia geograficznego, w szczególności cieśnin. Zamknięcie powinno zatem uwzględniać wszystkie te czynniki w celu maksymalizacji ochrony i odbudowy zasobów węgorza. Może to skutkować określeniem różnych okresów zamknięcia dla różnych obszarów i różnych etapów życia węgorza w danym państwie członkowskim i konkretne zamknięcia mogą zakończyć się w 2024 r. Ponadto zamknięcia w cieśninach i na obszarach transgranicznych powinny być spójne z pobliskimi obszarami i w związku z tym powinny zostać uzgodnione na odpowiednich forach konsultacyjnych. Niniejszy wniosek może zostać zaktualizowany po opublikowaniu przez ICES opinii naukowej na 2023 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Proponowane środki są spójne z celami i przepisami WPRyb.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane środki są spójne z innymi polityką UE w innych dziedzinach, w szczególności w dziedzinie środowiska.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 43 ust. 3 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji UE, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) TFUE. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

We wniosku przydziela się uprawnienia do połowów państwom członkowskim zgodnie z celami rozporządzenia podstawowego, mającymi zastosowanie planami wieloletnimi oraz wynikami konsultacji z państwami spoza UE i dorocznych posiedzeń regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem. Zgodnie z art. 16 i 17 rozporządzenia podstawowego państwa członkowskie decydują, w jaki sposób przydzielone im uprawnienia do połowów mogą zostać przydzielone statkom rybackim pływającym pod ich banderą zgodnie z określonymi kryteriami przydziału uprawnień do połowów. W związku z tym państwa członkowskie dysponują niezbędnym marginesem swobody przy rozdzielaniu przydzielonych TAC zgodnie z wybranym przez siebie społecznym lub gospodarczym modelem korzystania z uprawnień do połowów objętych niniejszym wnioskiem.

- **Wybór instrumentu**

rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Rozporządzenie w sprawie uprawnień do połowów jest zmieniane kilka razy w roku, aby odzwierciedlić w nim najnowsze opinie naukowe i inne zmiany sytuacji.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

- a) Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Na podstawie corocznego komunikatu *Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2023 r.* (COM(2022) 253 final) Komisja przeprowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami, w szczególności za pośrednictwem komitetów doradczych, oraz z państwami członkowskimi na temat podejścia do poszczególnych wniosków Komisji dotyczących uprawnień do połowów.

Komisja przyjęła też podejście przedstawione w komunikacie dotyczącym poprawy konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym (COM(2006) 246 final). Podejście to polega na wcześniejszych konsultacjach z zainteresowanymi stronami, umożliwiających bardziej strategiczną debatę.

- b) Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

W odpowiedziach zainteresowanych stron na powyższy coroczny komunikat zawarto opinie na temat dokonanej przez Komisję oceny stanu zasobów i odpowiedniej reakcji zarządczej. Przy opracowywaniu niniejszego wniosku Komisja wzięła te odpowiedzi pod uwagę.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja skonsultowała się z ICES w sprawie metodologii, którą należy zastosować. Opinie naukowe ICES opierają się na ramach wypracowanych przez jej grupy ekspertów i organy decyzyjne i są wydawane zgodnie z jej umową ramową o partnerstwie z Komisją.

Ostatecznym celem WPRyb jest przywrócenie stad do poziomów, które mogą zapewnić MSY, oraz utrzymanie ich na tych poziomach. Ten cel został wyraźnie uwzględniony w rozporządzeniu podstawowym, którego art. 2 ust. 2 stanowi, że „cel ten należy osiągnąć [...] w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r.”. Odzwierciedla to zobowiązanie podjęte przez UE dotyczące wniosków ze Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. oraz związanego z nim planu wdrażania. Jak zauważono powyżej, opinie dotyczące MSY są dostępne w przypadku niektórych stad, w tym stad, które są istotne z punktu widzenia wielkości połowów i wartości handlowej (np. morszczuk europejski, dorsz atlantycki, żabnicowate, sola, smuklice, płamiak i homarzec).

Uprawnienia do połowów stad docelowych w Morzu Północnym i w wodach zachodnich, w odniesieniu do których istnieje opinia dotycząca MSY, mają zostać ustalone na podstawie odpowiednich planów wieloletnich, w których zdefiniowano przedziały śmiertelności połowowej MSY („przedziały F_{MSY} ”), dzięki czemu w określonych warunkach umożliwią one pewien stopień elastyczności. Komisja zwróciła się do ICES o przedstawienie opinii naukowych, które można wykorzystać do oceny potrzeby tej elastyczności i jej zastosowania.

Górny zakres wartości F_{MSY} można stosować do proponowania TAC, pod warunkiem że biomasa przedmiotowego stada przekracza wartość $B_{trigger}$ i tylko jeżeli z opinii naukowej wynika, że jest to konieczne do:

- realizacji celów określonych w odpowiednim planie wieloletnim – w przypadku połowów wielogatunkowych; lub
- uniknięcia poważnych szkód w stadzie, spowodowanych dynamiką wewnątrzgatunkową lub międzygatunkową; lub
- ograniczenia dużych wahań z roku na rok.

$B_{trigger}$ to poziom biomasy, poniżej którego należy podjąć działania w zakresie zarządzania, aby umożliwić odbudowę stada powyżej poziomu umożliwiającego zapewnienie długoterminowych MSY. Jeżeli biomasa stada jest niższa niż $B_{trigger}$, uprawnienia do połowów należy ustalić na poziomie odpowiadającym śmiertelności połowowej, obniżonej proporcjonalnie, aby uwzględnić spadek biomasy stada.

W niektórych przypadkach osiągnięcie MSY może wiązać się z ograniczeniem wskaźników śmiertelności połowowej i/lub połowów.

Z tego względu wniosek wykorzystuje ocenę dotyczącą MSY, tam gdzie jest ona dostępna. Zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa, jeżeli TAC proponuje się na podstawie opinii dotyczącej MSY, TAC odpowiadają poziomowi, który zgodnie z przedmiotową opinią pozwoli osiągnąć MSY. Podejście to jest zgodne z zasadami przedstawionymi w corocznym komunikacie *Dążenie do bardziej zrównoważonego rybołówstwa w UE: aktualna sytuacja i kierunki na 2023 r.*

W odniesieniu do stad docelowych, o których dane są ograniczone, opinia naukowa ICES zawiera wytyczne ilościowe dotyczące połowów, które wykorzystano do ustalenia poziomu proponowanych TAC.

Uprawnienia do połowów stad stanowiących przyłów w Morzu Północnym i w wodach zachodnich należy ustalić również na podstawie odpowiednich planów wieloletnich. W odniesieniu do tych stad Komisja zwróciła się do ICES o przedstawienie, w miarę możliwości, opinii dotyczącej MSY. TAC dla stad stanowiących przyłów proponuje się na podstawie opinii dotyczącej MSY lub opinii wydanej z zachowaniem zasady ostrożności, w zależności od warunków określonych w odpowiednim wieloletnim planie zarządzania.

W odniesieniu do stad stanowiących przyłów, o których dane są ograniczone, TAC jest proponowany na podstawie wytycznych ilościowych dotyczących połowów zawartych w opinii naukowej ICES.

• Ocena skutków

Zakres rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów jest ograniczony przez art. 43 ust. 3 TFUE.

Celem wniosku jest rezygnacja z krótkoterminowego podejścia na korzyść długoterminowych decyzji sprzyjających zrównoważeniu. Uwzględnia on zatem inicjatywy zainteresowanych stron i komitetów doradczych, jeżeli zostały one pozytywnie ocenione przez ICES i/lub Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF). Wniosek Komisji dotyczący reformy WPRyb opierał się na ocenie skutków (SEC(2011) 891), w której

stwierdzono, że osiągnięcie celu dotyczącego MSY jest niezbędnym warunkiem zrównoważenia środowiskowego, gospodarczego i społecznego.

Co do uprawnień do połowów RFMO oraz stad eksploatowanych wspólnie z państwami spoza UE, niniejszy wniosek zasadniczo wdraża środki uzgodnione w ramach negocjacji międzynarodowych. Wszelkie elementy związane z oceną ewentualnych skutków uprawnień do połowów są analizowane na etapie przygotowywania i prowadzenia negocjacji międzynarodowych, w których uzgadnia się z państwami spoza UE uprawnienia Unii do połowów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

We wniosku przewidziano uproszczenie procedur administracyjnych dla organów na szczeblu unijnym lub krajowym, w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących zarządzania nakładem połowowym.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie narusza praw podstawowych, w szczególności tych uznanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowane środki nie będą miały wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przepisy rozporządzenia będą wdrażane i będzie sprawdzana zgodność z obowiązującymi przepisami WPRyb.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające w odniesieniu do niektórych stad ryb uprawnienia do połowów na 2023 r. mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także ustanawiające na lata 2023 i 2024 te uprawnienia do połowów w odniesieniu do niektórych stad głębokowodnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013¹⁴ zawiera wymóg przyjmowania środków ochronnych przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym, w stosownych przypadkach, sprawozdań sporządzonych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) i inne organy doradcze, a także przy uwzględnieniu wszelkich porad otrzymywanych od komitetów doradczych.
- (2) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb) określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Ponadto w przypadku stad objętych poszczególnymi planami wieloletnimi TAC całkowite dopuszczalne połowy (TAC) należy ustalać zgodnie z celami i środkami określonymi w tych planach. Zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy przydzielać państwom członkowskim tak, aby zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.
- (3) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, TAC należy ustalić na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, a także w świetle opinii

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas posiedzeń komitetów doradczych. TAC należy również ustalić zgodnie z odpowiednimi wieloletnimi planami zarządzania.

- (4) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wszystkie stada, w odniesieniu do których obowiązują limity połowowe, podlegają obowiązkowi wyładunku od dnia 1 stycznia 2019 r., chociaż mogą mieć zastosowanie pewne wyjątki. Na podstawie wspólnych rekomendacji państw członkowskich oraz zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przyjęła szereg rozporządzeń delegowanych ustalających szczegóły wdrożenia obowiązku wyładunku w formie planów w zakresie odrzutów dotyczących konkretnych łowisk.
- (5) Uprawnienia do połowów dotyczące stad objętych obowiązkiem wyładunku powinny uwzględniać fakt, że odrzuty nie są już co do zasady dozwolone. W związku z tym uprawnienia do połowów powinny być oparte na opiniach Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zawierających dane liczbowe dotyczące całkowitych połowów (zamiast na danych dotyczących wyładunku i pożądanых połowów). Ilości, które na podstawie wyłączenia od obowiązku wyładunku mogą nadal być odrzucane, należy odjąć od kwot unijnych.
- (6) W odniesieniu do pewnych stad ICES zaleca połowy zerowe. Jeżeli jednak TAC dla tych stad ustali się na zalecanym poziomie, obowiązek wyładunku wszystkich połowów – w tym przyłowów tych stad w połowach wielogatunkowych – spowodowałby wystąpienie zjawiska „gatunków dławiących”. Aby osiągnąć właściwą równowagę między kontynuowaniem połowów – ze względu na potencjalnie poważne skutki społeczno-gospodarcze w przeciwnym razie – a potrzebą osiągnięcia dobrego stanu biologicznego tych stad, biorąc pod uwagę trudności w prowadzeniu połowów wszystkich stad w ramach połowów wielogatunkowych z zachowaniem maksymalnego podtrzymywalnego połowu (MSY), należy ustanowić szczególne TAC dla przyłowów tych stad. Te TAC należy ustalić na poziomach, które zapewnią zmniejszenie śmiertelności tych stad oraz zachęcą do poprawy selektywności i unikania tych przyłowów. W celu zmniejszenia połowów stad, w odniesieniu do których ustalono TAC dotyczące przyłowów, uprawnienia do połowów dotyczące łowisk, w których poławia się ryby z tych stad, należy ustalić na poziomach, które pomogą odbudować biomasę zagrożonych stad do zrównoważonych poziomów. Należy również wprowadzić środki techniczne i kontrolne bezpośrednio powiązane z uprawnieniami do połowów, aby zapobiegać nielegalnym odrzutom.
- (7) Aby w miarę możliwości zagwarantować wykorzystanie uprawnień do połowów w połowach wielogatunkowych zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, właściwe jest ustanowienie rezerwy na wymiany kwot dla państw członkowskich, które nie dysponują kwotą pokrywającą ich nieuniknione przyłowy.
- (8) Plan wieloletni dla Morza Północnego został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973¹⁵ i wszedł w życie w 2018 r. Plan wieloletni dla Morza Północnego został ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

Europejskiego i Rady (UE) 2019/472¹⁶ i wszedł w życie w 2019 r. Uprawnienia do połowów w odniesieniu do stad wymienionych w art. 1 ust. 1 tych rozporządzeń należy określić zgodnie z przedziałami śmiertelności połowowej prowadzącymi do MSY („zakres F_{MSY} ”) i środkami ochronnymi przewidzianymi w tych rozporządzeniach. Przedziały F_{MSY} określono w stosownych opiniach ICES. W przypadku gdy nie są dostępne odpowiednie informacje naukowe, uprawnienia do połowów w odniesieniu do stad stanowiących przyłów należy ustalić zgodnie z podejściem ostrożnościowym, jak określono w tych rozporządzeniach.

- (9) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/973 oraz art. 8 rozporządzenia (UE) 2019/472, w przypadku gdy opinie naukowe wskazują, że biomasa tarłowa któregośkolwiek ze stad, o których mowa w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia, znajduje się poniżej B_{lim} , należy przyjąć dalsze środki zaradcze w celu zapewnienia szybkiego powrotu stada do poziomów wyższych niż poziomy pozwalające uzyskać MSY. B_{lim} to poziom biomasy stada tarłowego, poniżej którego zdolność reprodukcyjna może być ograniczona. Te środki zaradcze mogą w szczególności obejmować zawieszenie ukierunkowanych połowów danego stada oraz odpowiednie zmniejszenie uprawnień do połowów w odniesieniu do tych stad lub innych stad w łowiskach.
- (10) TAC w odniesieniu do stad tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym należy ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627¹⁷.
- (11) W przypadku stad, dla których nie ma wystarczających lub rzetelnych danych pozwalających na oszacowanie ich wielkości, środki w zakresie zarządzania oraz poziomy TAC powinny być zgodne z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem, określonym w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, przy jednoczesnym uwzględnieniu czynników charakterystycznych dla danego stada, w szczególności dostępnych informacji o tendencjach zachodzących w stadzie oraz kwestii związanych z połowami wielogatunkowymi.
- (12) Zgodnie z wieloletnim planem zarządzania dotyczącym wód zachodnich ustanowionym rozporządzeniem (UE) 2019/472, docelowy poziom śmiertelności połowowej stad wymienionych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia należy utrzymać w przedziałach F_{MSY} określonych w art. 2 pkt 2 tego rozporządzenia, zgodnie z jego art. 4. Ogólną śmiertelność połowową labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 8a i 8b należy zatem ustalić zgodnie z opinią ICES dotyczącą MSY i wartością punktu F_{MSY} , biorąc pod uwagę połowy handlowe, w tym odrzuty (w tonach pm) i rekreacyjne (w tonach pm) (łącznie 3 398 ton zgodnie z opinią ICES). Wartość punktu F_{MSY} jest wartością śmiertelności połowowej, która zapewnia długoterminowy MSY. Odnosne państwa członkowskie (Francja i Hiszpania) powinny wprowadzić

¹⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/472 z dnia 19 marca 2019 r. ustanawiające wieloletni plan gospodarowania stadami poławianymi w wodach zachodnich i wodach z nimi sąsiadujących oraz połowami eksploatującymi te stada, zmieniające rozporządzenia (UE) 2016/1139 i (UE) 2018/973 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 811/2004, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007 i (WE) nr 1300/2008 (Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 1).

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1627 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 302/2009 (Dz.U. L 252 z 16.9.2016, s. 1).

odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby śmiertelność połowowa powodowana przez ich floty i ich rybaków rekreacyjnych nie przekraczała wartości punktu F_{MSY} , zgodnie z wymogiem art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/472.

- (13) Należy utrzymać środki dotyczące połowów rekreacyjnych labraksa w rejonach ICES 8a i 8b ze względu na ich znaczący wpływ na to stado. Limity ilościowe należy utrzymać zgodnie z opiniami naukowymi. Należy wykluczyć sieci stawne, ponieważ nie są one wystarczająco selektywne i prawdopodobnie złowią pewną liczbę osobników przekraczającą ustalone limity. Zważywszy na okoliczności środowiskowe, społeczne i gospodarcze, a zwłaszcza na fakt, że rybacy komercyjni w społecznościach nadbrzeżnych są uzależnieni od odnośnych stad, środki dotyczące labraksa zapewniają odpowiednią równowagę między interesami rybaków komercyjnych i rekreacyjnych. W szczególności środki te umożliwiają rybakom rekreacyjnym prowadzenie połowów z uwzględnieniem ich wpływu na stada.
- (14) W dniu 4 listopada 2021 r. ICES¹⁸ zaleciła, na 2022 r., w przypadkach gdy stosuje się podejście ostrożnościowe, połowy węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) na poziomie zerowym we wszystkich siedliskach i na wszystkich etapach życia w całym jego naturalnym zasięgu. Dotyczy to zarówno połowów rekreacyjnych, jak i handlowych i obejmuje połowy węgorza szklatego do celów zarybiania i akwakultury. ICES przyznała również, że połowy dokonywane wyłącznie w celu późniejszego uwolnienia mogą stanowić część środków ochronnych, jeżeli takie środki zwiększają ogólne prawdopodobieństwo przeżycia. Komisja skonsultowała się z komitetami doradczymi i regionalnymi grupami państw członkowskich w sprawie najlepszego sposobu wdrożenia tej opinii ICES. Ponadto w dniu 30 maja 2022 r. ICES¹⁹ zauważyła, że pomimo wysiłków państw członkowskich ogólnie nie poczyniono postępów w realizacji celu 40 % biomasy węgorza srebrzystego w całej Unii, zgodnie z wymogami art. 2 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1100/2007, oraz że nie zaobserwowano wyraźnych wzorców śmiertelności. ICES zaleciła również, aby wysiłki na rzecz skoncentrowano na tych środkach ochrony, które z definicji mogą z dużym prawdopodobieństwem zmniejszyć śmiertelność i zwiększyć spływ.
- (15) [W dniu 3 listopada 2022 r. ICES powtórzyła na 2023 r. swoją opinię dotyczącą zerowych połowów węgorza we wszystkich siedliskach. W oparciu o tę opinię i biorąc pod uwagę informacje zwrotne otrzymane podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, należy przedłużyć do sześciu kolejnych miesięcy zamknięcie wszelkiej działalności połowowej węgorza w wodach morskich i przyległych wodach słonawych w północno-wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym. Sześciomiesięczne zamknięcie pozwoliłoby lepiej chronić zasoby węgorza i przyczynić się do odbudowy zasobów węgorza, a tym samym przyczyniłoby się do osiągnięcia celu spływu co najmniej 40 % dorosłych węgorzy, określonego w rozporządzeniu (WE) nr 1100/2007. Jeżeli sześciomiesięczne zamknięcie zostanie wprowadzone na odpowiedni okres lub okresy, obejmie też zdecydowaną większość migrujących węgorzy szklatych i węgorzy srebrzystych. Zamknięcie powinno zatem obejmować odpowiednie kolejne tygodnie i miesiące głównego okresu migracji, odpowiednio, na etapie życia węgorza szklatego i węgorza srebrzystego. Ponadto okres zamknięcia powinien obejmować okres migracji szczytowej danego etapu życia i w związku z tym obejmować okres co

¹⁸ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.7752>

¹⁹ <https://doi.org/10.17895/ices.advice.19902958>

najmniej dwóch miesięcy zarówno przed, jak i po miesiącu migracji szczytowej. Na okres migracji węgorza wpływa ponadto szeroki zakres czynników środowiskowych i biologicznych, w związku z czym może on różnić się w zależności od etapu życia węgorza oraz w zależności od siedliska i obszaru geograficznego, w szczególności cieśnin. Na podstawie tych kryteriów zainteresowane państwa członkowskie powinny określić odpowiedni okres lub okresy dla każdego etapu życia lub dla danego obszaru geograficznego. W tym celu oraz w związku z tym, że okres migracji może się różnić w zależności od roku, państwa członkowskie powinny wykorzystywać najlepsze dostępne informacje naukowe na temat migracji węgorza obejmujące ostatnie 10 lat. Ustalane okresy mogłyby skłonić państwa członkowskie do ustanowienia różnych okresów zamkniętych, które mogą zakończyć się w 2024 r., w ich wodach, jeżeli jest to naukowo uzasadnione i konieczne do skutecznej ochrony zasobów węgorza. Ponadto zamknięcia sąsiadujących państw członkowskich na obszarach transgranicznych lub w przypadku cieśnin powinny być spójne z pobliskimi obszarami. W tym celu zainteresowane państwa członkowskie lub regiony powinny uzgodnić spójne okresy zamknięcia na odpowiednich forach konsultacyjnych. Państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję do dnia 31 stycznia 2023 r. o ustaleniu okresu zamkniętego lub okresów zamkniętych, przekazując informacje uzupełniające, uzasadniające wybór danego okresu lub okresów i odpowiednie środki krajowe.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po opublikowaniu przez ICES opinii naukowej na 2023 r.]*

- (16) [Na 42. dorocznym posiedzeniu w 2018 r. GFCM przyjęła zalecenie GFCM/42/2018/1 ustanawiające środki zarządzania dotyczące węgorza europejskiego w Morzu Śródziemnym (podobszary geograficzne GFCM 1–27). Środki te obejmują ograniczenia połowowe lub ograniczenia nakładu połowowego oraz doroczny okres zamknięcia wynoszący trzy kolejne miesiące, który każde państwo członkowskie określi zgodnie z celami ochrony określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1100/2007, krajowym planem lub krajowymi planami zarządzania zasobami węgorza oraz czasowymi modelami migracji węgorza w danym państwie członkowskim. W przypadku gdy przed wejściem w życie tego zalecenia obowiązywały krajowe plany zarządzania skutkujące zmniejszeniem nakładu połowowego lub połowów o co najmniej 30 %, nie należy przekraczać już ustanowionych i wdrożonych limitów połowowych lub ograniczeń nakładu połowowego. Zgodnie z tym zaleceniem zamknięcie powinno mieć zastosowanie do wszystkich wód morskich Morza Śródziemnego, a także wód słonawych, takich jak estuaria, laguny przybrzeżne i wody przejściowe. Okres zamknięcia jest funkcjonalnie powiązany z uprawnieniami do połowów, ponieważ bez niego odbudowa stada wymagałaby zmniejszenia poziomu połowów lub nakładu połowowego. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu GFCM.]*
- (17) Opinie naukowe dotyczące stad spodoustych (rajowate, rekiny, rajokształtne) zalecają połowy zerowe ze względu na zły stan ochrony tych ryb. Ponadto wysokie wskaźniki przeżywalności oznaczają, że do ochrony tych stad przyczyniłyby się odrzuty, a nie wyładowywanie połowów, ponieważ uznaje się, że odrzuty nie zwiększają znacząco ich śmiertelności połowowej. Należy zatem zakazać połowów takich gatunków. Zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 obowiązek wyładunku nie ma zastosowania do gatunków objętych zakazem połowów.

- (18) W przypadku niektórych gatunków, takich jak niektóre gatunki rekinów, nawet ograniczona działalność połowowa mogłaby stanowić poważne zagrożenie dla ich ochrony. Uprawnienia do połowów takich gatunków powinny zatem zostać całkowicie ograniczone poprzez wprowadzenie ogólnego zakazu ich połowów.
- (19) Na 12. konferencji stron Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt (zorganizowanej w Manili w dniach 23–28 października 2017 r.) do wykazów gatunków chronionych w dodatkach I i II do tej konwencji dodano szereg gatunków. Należy zatem zapewnić ochronę tych gatunków ze strony unijnych statków rybackich prowadzących połowy we wszystkich wodach i statków rybackich państw trzecich prowadzących połowy w wodach Unii.
- (20) W celu zwiększenia wykorzystania uprawnień do połowów należy zezwolić na wdrażanie elastycznych ustaleń pomiędzy niektórymi obszarami TAC, w przypadku gdy dotyczą one tych samych stad biologicznych.
- (21) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96²⁰ przewidziano dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych TAC przezornościowymi i analitycznymi (art. 3 i 4). Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 tego rozporządzenia nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu stad. Dla wszystkich stad objętych obowiązkiem wyładunku na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. Aby uniknąć nadmiernej elastyczności, która podważałaby zasadę racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniałaby realizację celów WPRyb oraz pogarszałaby biologiczny stan stad, art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 powinny mieć zastosowanie do TAC analitycznych tylko wtedy, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (22) W przypadku gdy TAC przydzielany jest tylko jednemu państwu członkowskiemu, należy upoważnić to państwo członkowskie, zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), do ustalenia jego TAC. Należy zapewnić, aby przy ustalaniu poziomu TAC państwo członkowskie postępowało w sposób w pełni zgodny z zasadami i przepisami WPRyb.
- (23) Niezbędne jest ustalenie pułapów nakładu połowowego na 2023 r. zgodnie z art. 5, 6, 7 i 9 rozporządzenia (UE) 2016/1627 oraz załącznikiem I do tego rozporządzenia.
- (24) Korzystanie z określonych w niniejszym rozporządzeniu uprawnień do połowów dostępnych dla unijnych statków rybackich podlega rozporządzeniu Rady (WE) nr 1224/2009²¹, a w szczególności art. 33 i 34 tego rozporządzenia dotyczącym

²⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

²¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE)

zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Niezbędne jest zatem określenie kodów, które mają być stosowane przez państwa członkowskie przy przesyłaniu Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych niniejszym rozporządzeniem.

- (25) [Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Komisja ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEAFC) przyjęła środek ochronny dotyczący dwóch stad karmazynów (*Sebastes marinus* i *Sebastes mentella*) w Basenie Irmingera i wodach z nim sąsiadujących, zakazując ukierunkowanych połowów z tych stad. Ponadto w celu zminimalizowania przyłowów NEAFC zabroniła działalności połowowej w obszarze, w którym gromadzą się karmazyny. Te środki, oparte na opinii ICES dotyczącej połowów zerowych, należy wprowadzić do prawa Unii. NEAFC nie była w stanie przyjąć zalecenia dotyczącego karmazynów w podobszarach ICES 1 i 2. W odniesieniu do tego stada odpowiedni TAC należy ustalić zgodnie ze stanowiskiem Unii wyrażonym w NEAFC.] [Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu NEAFC.]
- (26) [Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) postanowiła utrzymać w 2022 r. obecne TAC dla tuńczyka błękitnopłetwego, włócznika (*Xiphias gladius*), marlina błękitnego (*Makaira nigricans*) i marlina białego (*Tetrapturus albidus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) oraz żarłacza błękitnego (*Prionace glauca*). ICCAT ustaliła również TAC dla opastuna (*Thunnus obesus*) na poziomie 62 000 ton na 2022 r. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] [Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu ICCAT.]
- (27) Aby zmniejszyć śmiertelność połowową młodych osobników opastuna i tuńczyka żółtopłetwego, ICCAT ustanowiła również w 2022 r. maksymalny limit 300 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na statek rybacki oraz okres zamknięty w odniesieniu do stosowania tych urządzeń. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] [Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu ICCAT.]
- (28) ICCAT przyjęła również 15-letni plan odbudowy tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w Morzu Śródziemnym w latach 2022–2036. Na 2022 r. ICCAT ustaliła TAC dla tuńczyka białego w Morzu Śródziemnym na 2 500 ton. Ponadto ICCAT przyjęła TAC dla tuńczyka białego w północnym Atlantyku w wysokości 37 801 ton na okres od 2022 r. do 2023 r. w oparciu o zasadę kontroli odłowu w celu przyjęcia procedury długoterminowego zarządzania tym stadem. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. [Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu ICCAT.]
- (29) Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. ICCAT przyjęła również plan odbudowy populacji rekina ostronosego (*Isurus oxyrinchus*) w północnym Atlantyku w powiązaniu z innymi łowiskami podlegającymi ICCAT w celu położenia kresu przełowieniu i stopniowego osiągnięcia poziomów biomasy wystarczających do wsparcia uzyskania MSY do 2070 r. Plan odbudowy obejmuje dwuletni zakaz zatrzymywania, począwszy od 2022 r. Do czasu przedstawienia nowych opinii naukowych całkowitą śmiertelność połowową ustalono na maksymalnie 250 ton.

nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu ICCAT.]*

- (30) Na podstawie kilku zaleceń ICCAT Unia może na wniosek przenieść ustalony odsetek niewykorzystanej kwoty uprawnień do połowów z 2021 na 2023 r. Do czasu wdrożenia tych zaleceń ICCAT do prawa Unii kwoty dla poszczególnych państw członkowskich w odniesieniu do niektórych stad należy ustanowić na podstawie całkowitej kwoty Unii na 2023 r. określonej przez ICCAT przed jakimkolwiek przeniesieniem niewykorzystanych kwot lub odliczeniem przez ICCAT przełowionych ilości. Dostosowania kwot poszczególnych państw członkowskich na 2023 r. odzwierciedlające wszelkie przeniesienia i odliczenia powinny zostać dokonane na późniejszym etapie na podstawie unijnych przepisów dotyczących przenoszenia i odliczeń, tj. rozporządzenia (WE) nr 847/96, art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 lub art. 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.
- (31) Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) przyjęła na okres od dnia 1 grudnia 2021 r. do dnia 30 listopada 2022 r. limity połowowe gatunków docelowych oraz gatunków stanowiących przyłowy. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu CCAMLR.]*
- (32) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) utrzymała wcześniej przyjęte środki mające zastosowanie w obszarze podlegającym kompetencji IOTC. Środki te należy dalej wprowadzać do prawa Unii.
- (33) Doroczne posiedzenie Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) odbędzie się w dniach 6–15 lutego 2023 r. Do czasu tego dorocznego posiedzenia i określenia TAC na 2023 r. należy zatem w obszarze objętym konwencją SPRFMO tymczasowo utrzymać obecne środki, które są funkcjonalnie związane z TAC.
- (34) Na dorocznym posiedzeniu w 2022 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) postanowiła utrzymać obecne środki mające zastosowanie w obszarze objętym konwencją IATTC. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (35) [Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Południowego (CCSBT) ustanowiła roczny TAC dla tuńczyka południowego (*Thunnus maccoyii*) na okres trzech lat (2021–2023) na tym samym poziomie co w poprzednim okresie trzech lat. Środek ten należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu CCSBT.]*
- (36) Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) postanowiła do czasu dorocznego posiedzenia w 2023 r. utrzymać obecne TAC dla głównych gatunków objętych zakresem jej kompetencji. TAC dla antara patagońskiego (*Dissostichus eleginoides*) i krabów głębokowodnych (*Chaceon* spp.) zostały nieznacznie obniżone zgodnie z opinią naukową. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu SEAFO.]*
- (37) Na dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) postanowiła utrzymać obecne środki mające

zastosowanie w obszarze objętym konwencją WCPFC. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu WCPFC.]*

- (38) Na 43. dorocznym posiedzeniu w 2021 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła na 2022 r. szereg uprawnień do połowów w odniesieniu do niektórych stad w podobszarach 1–4 obszaru objętego konwencją NAFO. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po dorocznym posiedzeniu NAFO.]*
- (39) Na 9. posiedzeniu Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (SIOFA) w 2022 r. dla stad objętych tym porozumieniem utrzymano poprzednio przyjęte uprawnienia do połowów. Środki te należy dalej wprowadzać do prawa Unii.
- (40) W 2021 r. Unia, Zjednoczone Królestwo (UK) i Norwegia przeprowadziły trójstronne konsultacje dotyczące sześciu stad wspólnie eksploatowanych i wspólnie zarządzanych w obszarze Morza Północnego i obszarach sąsiadujących w celu uzgodnienia zarządzania tymi stadami, w tym uprawnień do połowów na kolejny rok. Konsultacje te przeprowadzono w okresie od dnia 28 października do dnia 10 grudnia 2021 r. na podstawie stanowiska Unii uzgodnionego przez Radę. Wyniki konsultacji udokumentowano w protokole uzgodnionym przez Unię, UK i Norwegię w dniu 10 grudnia 2021 r. Odpowiednie uprawnienia do połowów należy ustalić na poziomie określonym w tym uzgodnionym protokole, a inne środki określone w tym uzgodnionym protokole i funkcjonalnie powiązane z uprawnieniami do połowów należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach trójstronnych między Unią, UK i Norwegią.]*
- (41) [Należy ustanowić uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w Morzu Północnym w celu promowania równych warunków działania dla podmiotów gospodarczych Unii i podmiotów gospodarczych z państw trzecich, zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, oraz w celu zapewnienia odbudowy tego stada powyżej poziomu, który może zapewnić MSY, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Należy utrzymać funkcjonalnie związane środki uzgodnione wspólnie UK i Norwegią, aby umożliwić odbudowę stada.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach trójstronnych między Unią, UK i Norwegią.]*
- (42) [W 2021 r. Unia i Norwegia przeprowadziły dwustronne konsultacje dotyczące dwóch stad wspólnie eksploatowanych i wspólnie zarządzanych w obszarze cieśniny Skagerrak w celu uzgodnienia zarządzania tymi stadami, w tym uprawnień do połowów na kolejny rok, dostępu do wód, a także wymiany uprawnień do połowów. Konsultacje te przeprowadzono w okresie od dnia 8 listopada do dnia 10 grudnia 2021 r. na podstawie stanowiska Unii uzgodnionego przez Radę. Wyniki konsultacji udokumentowano w trzech protokołach uzgodnionych przez Unię i Norwegię w dniu 10 grudnia 2021 r. Odpowiednie uprawnienia do połowów należy ustalić na poziomie określonym w tych uzgodnionych protokołach, a inne przepisy uzgodnionych protokołów wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Norwegią.]*

- (43) [W 2019 r. ICES odnotowała, że połowy śledzia atlantyckiego (*Clupea harengus*) w rejonie 3a powinny być jak najbardziej zbliżone do zera, biorąc pod uwagę, że bez dodatkowego obszaru lub ograniczenia czasowego połowów śledzia atlantyckiego nie da się uniknąć połowu śledzia atlantyckiego o tarle wiosennym z zachodniej części Morza Bałtyckiego (WBSS). Najnowsze informacje przedstawione przez ICES wskazują na coraz częstsze mieszanie się w cieśninach Skagerrak i Morzu Północnym śledzia atlantyckiego WBSS ze śledziem atlantyckim z Morza Północnego, przy czym większość połowów śledzia atlantyckiego WBSS ma obecnie miejsce w cieśninie Skagerrak i w mniejszym stopniu we wschodniej części Morza Północnego.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Norwegią.]*
- (44) [W uzgodnionym protokole dwustronnych konsultacji między Unią a Norwegią dotyczących cieśniny Skagerrak Unia zobowiązuje się do ograniczenia swoich rzeczywistych połowów w cieśninie Skagerrak do 969 ton, natomiast Norwegia zgodziła się przekazać co najmniej 95 % swojej kwoty na Morze Północne w celu ochrony śledzia atlantyckiego WBSS. W związku z tym proponuje się ograniczenie całkowitych połowów flot C (HER/03A.) i D (HER/03A-BC) dla odnośnych państw członkowskich poprzez dodanie do tabel TAC zawierających te kwoty przypisu zawierającego warunek szczególny, przy jednoczesnym utrzymaniu poziomu kwot w tabelach, aby odzwierciedlić względną stabilność i uregulować związaną z tym elastyczność między obszarami. W przypadku Norwegii maksymalne rzeczywiste połowy, które mogłyby mieć miejsce w wodach Unii rejonu ICES 3a, odpowiadałyby 167 tonom (5 % jej kwoty).] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Norwegią.]*
- (45) [Zgodnie z pkt 13.11 uzgodnionego protokołu dwustronnych konsultacji między Unią a Norwegią w odniesieniu do cieśniny Skagerrak Norwegia i Unia powinny mieć możliwość poławiania w Morzu Północnym do 100 % swojej kwoty śledzia atlantyckiego w cieśninie Skagerrak w celu ochrony śledzia atlantyckiego WBSS. W oczekiwaniu na zakończenie dwustronnych konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących 2022 r. nie można było potwierdzić w dniu 20 grudnia, że w 2022 r. na wodach Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do HER/03A zostanie utrzymana elastyczność między obszarami. W związku z tym należy wyraźnie zaznaczyć, że elastyczność między obszarami na wodach Zjednoczonego Królestwa nie będzie miała zastosowania, w odpowiednich przypisach dotyczących flot C do czasu uzgodnienia przez Unię i Zjednoczone Królestwo takiej elastyczności w ramach dwustronnych konsultacji między tymi dwoma stronami.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Norwegią oraz konsultacjach między Unią a UK.]*
- (46) W pkt 13.12 uzgodnionego protokołu dwustronnych konsultacji między Unią a Norwegią dotyczących cieśniny Skagerrak Unia zapowiedziała, że zamierza skorzystać z pewnej elastyczności w obszarach Morza Północnego 4a i 4b, co odpowiada części Unii wynoszącej 5,7 % poziomu floty A, tj. 21 038 ton.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Norwegią.]*
- (47) [Unia przeprowadziła dwustronne coroczne konsultacje z Wyspami Owczymi w sprawie wymiany kwot i wzajemnego dostępu na 2022 r. W 2021 r. konsultacje te

nie doprowadziły do zawarcia porozumienia.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i Wyspami Owczymi.]*

- (48) [W 2021 r. Unia i Zjednoczone Królestwo przeprowadziły dwustronne konsultacje w sprawie ustalenia dużej liczby TAC na 2022 r. w odniesieniu do stad wymienionych w załączniku 35 do umowy o handlu i współpracy między Unią a Zjednoczonym Królestwem (TCA)²², zgodnie z art. 498 ust. 2, art. 498 ust. 4 lit. a)–d) i art. 498 ust. 6 TCA. Konsultacje te przeprowadzono w okresie 11 listopada – 21 grudnia 2021 r. na podstawie stanowiska Unii uzgodnionego przez Radę. Wyniki konsultacji udokumentowano w pisemnym protokole, który został zatwierdzony przez Radę w dniu 21 grudnia 2021 r. i podpisany tego samego dnia przez szefa delegatury Zjednoczonego Królestwa i przedstawiciela Komisji w imieniu Unii, zgodnie z art. 498 ust. 6 umowy o handlu i współpracy oraz decyzją Rady (UE) 2021/1875²³. Odpowiednie uprawnienia do połowów należy ustalić na poziomie określonym w tym pisemnym protokole, a inne środki określone w tym pisemnym protokole i funkcjonalnie powiązane z uprawnieniami do połowów należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i UK.]*
- (49) [Istnieją pewne stada wspólnie zarządzane wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem, w odniesieniu do których ICES, oceniając je pod kątem MSY, wydała opinię naukową zalecając połowy zerowe. Unia i Zjednoczone Królestwo uzgodniły, że należy ustanowić szczegółowe TAC w odniesieniu do przyłowów z tych stad. Te TAC należy ustalić na poziomach, które zapewnią zmniejszenie śmiertelności tych stad oraz zachęcą do poprawy selektywności i unikania przyłowów tych stad.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i UK.]*
- (50) [Unia dążyła wraz z UK do osiągnięcia najwyższego możliwego poziomu konwergencji w stosowaniu obowiązku wyładunku, w tym wyłączeń z obowiązku wyładunku na mocy art. 15 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, aby zapewnić przestrzeganie celów ochrony i równe warunki działania zgodnie z art. 28 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Uprawnienia do połowów uzgodnione z UK w odniesieniu do stad objętych obowiązkiem wyładunku, uwzględniają fakt, że odrzuty co do zasady nie są już dozwolone. Ilości, które na podstawie wyłączenia od obowiązku wyładunku mogą nadal być odrzucane, odjęto zatem od kwot unijnych.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i UK.]*
- (51) [Unia i Zjednoczone Królestwo zgodziły się kontynuować podejście opracowane w celu ochrony północnego stada labraksa, jak określono w art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/92²⁴. Zgodnie z tym podejściem ogólną presję połowową na stado należy

²² Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (Dz.U. L 149 z 30.4.2021, s. 10).

²³ Decyzja Rady (UE) 2021/1875 z dnia 22 października 2021 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii w ramach corocznych konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem w celu uzgodnienia całkowitych dopuszczalnych połowów (Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 6).

²⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2021/92 z dnia 28 stycznia 2021 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na 2021 r. w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mających zastosowanie

utrzymać na poziomie niższym lub równym zalecanemu przez ICES. Na 2023 r. należy zatem nadal ustanowić środki ograniczania połowów w odniesieniu do tego stada w rejonach ICES 4b, 4c, 7a i 7d-7h. Unia i UK uzgodniły wcześniej, że potraktują priorytetowo usprawnienie narzędzia oceny ICES dotyczącego labraksa, aby umożliwić prognozowanie obliczeń na podstawie modeli MSY. Unia i UK uzgodniły też, że należy utrzymać obecne środki ograniczania połowów w odniesieniu do połowów rekreacyjnych.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i UK.]*

- (52) [Unia i Zjednoczone Królestwo zgodziły się kontynuować sezonowe zamykanie łowisk dobijaków (*Ammodytes* spp.) przy użyciu niektórych narzędzi ciągnionych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4, aby umożliwić ochronę tarlisk i ograniczenie połowów osobników młodych.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią i UK.]*
- (53) Zgodnie z procedurą przewidzianą w Umowie o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską, z jednej strony, a rządem Grenlandii i Rządem Danii, z drugiej strony oraz w protokole wykonawczym do tej umowy²⁵, wspólny komitet ustalił poziom uprawnień do połowów dostępnych w 2022 r. dla Unii w wodach Grenlandii. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.] *[Motyw i odnośne przepisy zostaną zaktualizowane po właściwych konsultacjach między Unią oraz rządem Grenlandii i rządem Danii.]*
- (54) W odniesieniu do uprawnień do połowów krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze wokół Svalbardu Traktat dotyczący Spitsbergu (Svalbard) z dnia 9 lutego 1920 r. (zwany dalej „traktatem paryskim z 1920 r.”) przyznaje wszystkim jego stronom równy i niedyskryminacyjny dostęp do zasobów w obszarze wokół Svalbardu, w tym również w zakresie połowów. Stanowisko Unii w sprawie tego dostępu w odniesieniu do połowów krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze szelfu kontynentalnego wokół Svalbardu przedstawiono w kilku notach werbalnych skierowanych do Norwegii, z których ostatnie wysłano 26 lutego 2021 r. i 28 czerwca 2021 r. W celu zapewnienia, aby eksploatacja krabów z gatunków należących do *Chionoecetes* spp. w obszarze wokół Svalbardu była spójna z niedyskryminacyjnymi zasadami zarządzania, które mogą zostać określone przez Norwęgę posiadającą suwerenność i sprawującą jurysdykcję nad tym obszarem zgodnie z odpowiednimi przepisami Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza i traktatu paryskiego z 1920 r., należy ustalić liczbę statków upoważnionych do prowadzenia tych połowów. Przydział takich uprawnień do połowów między państwa członkowskie jest ograniczony do 2023 r. Przypomina się, że w Unii podstawowa odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie prawem leży po stronie państw członkowskich bandery.
- (55) Jeżeli chodzi o uprawnienia do połowów dorsza atlantyckiego w wodach wokół Svalbardu traktat paryski z 1920 r. przyznaje wszystkim jego stronom równy i niedyskryminacyjny dostęp do zasobów wokół Svalbardu, w tym również w zakresie połowów. Rada powinna zatem ustalić unijną kwotę dorsza atlantyckiego w wodach Svalbardu i wodach międzynarodowych podobszaru ICES 1 i rejonu 2b na podstawie

w wodach Unii oraz, dla unijnych statków rybackich, w niektórych wodach nienależących do Unii (Dz.U. L 31 z 29.1.2021, s. 31).

²⁵

Dz.U. L 175 z 18.5.2021, s. 3.

referencyjnego TAC dorsza atlantyckiego w północno-wschodniej części Arktyki oraz historycznych praw połowowych Unii. Zgodnie z porozumieniem politycznym między Unią a Norwegią w odniesieniu do połowów w obszarach ICES 1 i 2 z dnia 29 kwietnia 2022 r. Norwegia powinna ustanowić w swoim prawodawstwie kwotę dorsza atlantyckiego dla statków unijnych połowiących dorsza atlantyckiego w podobszarach ICES 1 i 2 na poziomie 2,8274 % referencyjnego TAC. Ustanowiony przez Norwegię poziom tej kwoty odpowiada historycznemu udziałowi Unii w odniesieniu do tego stada. Przypomina się, że w Unii podstawowa odpowiedzialność za zapewnienie zgodności z mającym zastosowanie prawem leży po stronie państw członkowskich bandery.

- (56) Zgodnie z wydaną przez Unię deklaracją skierowaną do Boliwariańskiej Republiki Wenezueli w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach Unii w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej²⁶ niezbędne jest ustalenie uprawnień do połowów lucjanowatych dostępnych dla statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli w wodach Unii.
- (57) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do upoważniania poszczególnych państw członkowskich do zarządzania przydziałami nakładu połowowego według systemu opartego na kilowatodniach na dzień; przyznawania dodatkowych dni na morzu za trwałe zaprzestanie działalności połowowej i zwiększania obecności obserwatorów naukowych; oraz do ustanowienia formatów arkusza kalkulacyjnego do celów gromadzenia i przekazywania informacji o transferach dni przebywania na morzu między statkami rybackimi pływającymi pod banderą państwa członkowskiego. Komisja powinna wykonywać te uprawnienia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁷.
- (58) Z uwagi na fakt, że niektóre przepisy należy stosować w sposób ciągły, a także aby uniknąć braku pewności prawa w okresie między końcem poprzedniego roku a datą wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na kolejny rok, przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące zakazów i okresów zamkniętych powinny być nadal stosowane na początku 2024 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2024 r. Ponadto takie przepisy mające zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. powinny nadal mieć zastosowanie na początku 2025 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2025 r.
- (59) Aby uniknąć przerwy w działalności połowowej oraz zapewnić rybakom unijnym środki do życia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2023 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń nakładów połowowych, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2023 r., oraz niektórych przepisów dotyczących poszczególnych regionów, które powinny mieć

²⁶ Decyzja Rady (UE) 2015/1565 z dnia 14 września 2015 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Unii Europejskiej deklaracji w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach UE w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli (Dz.U. L 244 z 19.9.2015, s. 55).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

określoną datę rozpoczęcia stosowania. Ze względu na pilny charakter niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu.

- (60) Niektóre środki międzynarodowe, które ustanawiają lub ograniczają uprawnienia do połowów dla Unii, zostały przyjęte przez odpowiednie RFMO pod koniec 2022 r., i zaczęły obowiązywać przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzające takie środki do prawa Unii powinny zatem mieć zastosowanie z mocą wsteczną. W szczególności – ze względu na to, że okres połowu w obszarze objętym konwencją CCAMLR trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a niektóre uprawnienia do połowów lub zakazy w obszarze objętym konwencją CCAMLR ustanawia się na okres rozpoczynający się od dnia 1 grudnia 2022 r. – odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od tej daty. Ponadto okres połowu antarów (*Dissostichus* spp.) w obszarze objętym porozumieniem SIOFA trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a ponieważ TAC dla tej grupy gatunków ustala się na okres rozpoczynający się dnia 1 grudnia 2022 r., TAC powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie stosowanie z mocą wsteczną nie narusza zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ statkom pływającym pod banderą umawiającej się strony zabrania się prowadzenia połowów bez upoważnienia na obszarze objętym konwencją CCAMLR i na obszarze objętym porozumieniem SIOFA. Ponadto zgodnie z przepisami ICCAT państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich statki rybackie nie stosowały urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w ciągu 15 dni przed rozpoczęciem okresu zamkniętego, tj. od dnia 17 grudnia 2022 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dostępne w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, w odniesieniu do niektórych stad ryb, w tym niektórych stad głębokowodnych.
2. Uprawnienia do połowów, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) limity połowowe na 2023 r. oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, również na 2024 r.;
 - b) ograniczenia nakładu połowowego na 2023 r., z wyjątkiem ograniczeń nakładu połowowego określonych w załączniku II, które mają mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.;
 - c) uprawnienia do połowów na okres od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r. w odniesieniu do niektórych stad w obszarze objętym

konwencją CCAMLR oraz w odniesieniu do niektórych stad w obszarze objętym porozumieniem SIOFA.

Artykuł 2 *Zakres stosowania*

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących statków rybackich:
 - a) unijnych statków rybackich; oraz
 - b) statków rybackich państw trzecich na wodach Unii;
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do:
 - a) określonych połowów rekreacyjnych, wyraźnie wymienionych w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia; oraz
 - b) połowów komercyjnych prowadzonych z brzegu.

Artykuł 3 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje określone w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Zastosowanie mają ponadto następujące definicje:

- a) „statek państwa trzeciego” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowany w państwie trzecim;
- b) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane w kontekście rekreacji, turystyki lub sportu;
- c) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji jakiegokolwiek państwa;
- d) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza:
 - (i) w przypadku połowów podlegających wyłączeniu z obowiązku wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 4–7 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 – ilość ryb, którą można wyładować każdego roku z poszczególnych stad;
 - (ii) w przypadku wszystkich pozostałych połowów – ilość ryb, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
- e) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- f) „ocena analityczna” oznacza ilościową ocenę tendencji zachodzących w obrębie określonego stada, opartą na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada,

których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająco wysoka, aby możliwe było wydanie opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów;

- g) „rozmiar oczek sieci” oznacza rozmiar oczek sieci rybackich zdefiniowany w art. 6 pkt 34 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241²⁸;
- h) „unijny rejestr floty rybackiej” oznacza rejestr utworzony przez Komisję na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- i) „dziennik połowowy” oznacza dziennik, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
- j) „boja instrumentalna” oznacza boję wyraźnie oznaczoną niepowtarzalnym numerem referencyjnym pozwalającym na identyfikację jej właściciela, wyposażoną w satelitarny system lokacyjny do monitorowania jej położenia;
- k) „boja w użyciu” oznacza każdą boję instrumentalną, uprzednio aktywowaną, włączoną i wykorzystywaną na morzu na dryfującym urządzeniu do sztucznej koncentracji ryb lub na dryfującej kłodzie, która to boja przesyła dane dotyczące lokalizacji oraz inne dostępne informacje, takie jak szacunki echosondy.

Artykuł 4 *Obszary połowowe*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

- a) obszary ICES (Międzynarodowej Rady Badań Morza) to obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009²⁹;
- b) „cieśnina Skagerrak” oznacza obszar geograficzny ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższego położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;
- c) „cieśnina Kattegat” oznacza obszar geograficzny ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższego położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gribens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 (Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105).

²⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

- d) „jednostka funkcjonalna 16 podobszaru ICES 7” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 53° 30' N 15° 00' W,
 - 53° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 13° 00' W,
 - 51° 00' N 13° 00' W,
 - 51° 00' N 15° 00' W;
- e) „jednostka funkcjonalna 25 rejonu ICES 8c” oznacza morski obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 43° 00' N 9° 00' W,
 - 43° 00' N 10° 00' W,
 - 43° 30' N 10° 00' W,
 - 43° 30' N 9° 00' W,
 - 44° 00' N 9° 00' W,
 - 44° 00' N 8° 00' W,
 - 43° 30' N 8° 00' W;
- f) „jednostka funkcjonalna 26 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 43° 00' N 8° 00' W,
 - 43° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 8° 00' W;
- g) „jednostka funkcjonalna 27 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 42° 00' N 8° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 9° 00' W,

- 40° 00' N 9° 00' W,
 - 40° 00' N 8° 00' W;
- h) „jednostka funkcjonalna 30 rejonu ICES 9a” oznacza obszar geograficzny podlegający jurysdykcji Hiszpanii w Zatoce Kadyksu i w wodach przylegających do rejonu ICES 9a;
- i) „jednostka funkcjonalna 31 rejonu ICES 8c” oznacza morski obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 43° 30' N 6° 00' W,
 - 44° 00' N 6° 00' W,
 - 44° 00' N 2° 00' W,
 - 43° 30' N 2° 00' W;
- j) „Zatoka Kadyksu” oznacza obszar geograficzny rejonu ICES 9a na wschód od 7° 23' 48" W;
- k) „obszar objęty konwencją CCAMLR” (Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki) oznacza obszar geograficzny zdefiniowany w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 601/2004³⁰;
- l) „obszary CECAF” (Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009³¹;
- m) „obszar objęty konwencją IATTC” (Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o wzmocnieniu Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (zwana dalej „konwencja z Antigui”)³²;

³⁰ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki i uchylające rozporządzenia: (EWG) nr 3943/90, (WE) nr 66/98 i (WE) nr 1721/1999 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

³² Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 24. Unia zatwierdziła konwencję o wzmocnieniu IATTC na mocy decyzji Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

- n) „obszar objęty konwencją ICCAT” (Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) oznacza obszar geograficzny określony w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego³³;
- o) „obszar podlegający kompetencji IOTC” (Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim) oznacza obszar geograficzny określony w Umowie o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim³⁴;
- p) „obszary NAFO” (Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009³⁵;
- q) „obszar objęty konwencją SEAFO” (Organizacji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim³⁶;
- r) „obszar objęty porozumieniem SIOFA” (Porozumieniem w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego) oznacza obszar geograficzny określony w Porozumieniu w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego³⁷;
- s) „obszar objęty konwencją SPRFMO” (Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi³⁸;
- t) „obszar objęty konwencją WCPFC” (Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji

³³ Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 34. Unia przystąpiła do ICCAT na mocy decyzji Rady 86/238/EWG z dnia 9 czerwca 1986 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego, zmienionej Protokołem załączonym do Aktu końcowego Konferencji Pełnomocników Państw – Stron Konwencji, podpisanego w Paryżu dnia 10 lipca 1984 r. (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

³⁴ Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 25. Unia przystąpiła do IOTC na mocy decyzji Rady 95/399/WE z dnia 18 września 1995 r. dotyczącej przystąpienia Wspólnoty do Umowy o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

³⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42).

³⁶ Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 40. Unia zatwierdziła konwencję SEAFO na mocy decyzji Rady 2002/738/WE z dnia 22 lipca 2002 r. sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

³⁷ Dz.U. L 196 z 18.7.2006, s. 15. Unia zatwierdziła porozumienie SIOFA na mocy decyzji Rady 2008/780/WE z dnia 29 września 2008 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego (Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 27).

³⁸ Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 3. Unia zatwierdziła konwencję SPRFMO na mocy decyzji Rady 2012/130/UE z dnia 3 października 2011 r. w sprawie zatwierdzenia, w imieniu Unii Europejskiej, Konwencji w sprawie ochrony pełnomorskich zasobów rybnych na południowym Oceanie Spokojnym i zarządzania nimi (Dz.U. L 67 z 6.3.2012, s. 1).

o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku³⁹;

- u) „obszar pełnomorski Morza Beringa” oznacza pełnomorski obszar geograficzny Morza Beringa leżący poza zasięgiem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw nadbrzeżnych leżących nad Morzem Beringa;
- v) „obszar podlegający jednocześnie konwencjom IATTC i WCPFC” oznacza obszar geograficzny wyznaczony przez następujące granice:
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 130° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej południowej,
 - 50° szerokości geograficznej południowej;
- w) „podobszary geograficzne GFCM” oznaczają obszary określone w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011⁴⁰;

TYTUŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW DLA UNIJNYCH STATKÓW RYBACKICH

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 5

TAC i przydziały

1. TAC dla unijnych statków rybackich w wodach Unii oraz w niektórych wodach nienależących do Unii, podział TAC między państwa członkowskie, a także, w stosownych przypadkach, warunki funkcjonalnie z nimi związane określono w załączniku I.
2. Unijne statki rybackie mogą zostać upoważnione do połowów w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia

³⁹ Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 3. Unia przystąpiła do WCPFC na mocy decyzji Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

⁴⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

i Norwegia, oraz w wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 19 niniejszego rozporządzenia i w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia oraz w z rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403⁴¹ i przepisach wykonawczych do niego.

3. Unijne statki rybackie mogą zostać upoważnione do połowów w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawuje Zjednoczone Królestwo z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w art. 19 niniejszego rozporządzenia i w rozporządzeniu (UE) 2017/2403 oraz przepisach wykonawczych do niego.

Artykuł 6

Wielkości TAC ustalone przez państwa członkowskie

1. W odniesieniu do niektórych stad ryb, określonych w załączniku I, TAC są ustalane przez zainteresowane państwo członkowskie.
2. TAC, które są ustalane przez państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, muszą:
 - a) być zgodne z zasadami i przepisami WPRyb, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada; oraz
 - b) prowadzić do eksploatacji stada, która:
 - (i) jeżeli ocena analityczna jest dostępna – jest z jak największym prawdopodobieństwem zgodna z MSY; lub
 - (ii) jeżeli ocena analityczna jest niedostępna lub niepełna – jest zgodna z podejściem ostrożnościowym do zarządzania rybołówstwem.
3. Do dnia 15 marca 2023 r. każde zainteresowane państwo członkowskie przedłoży Komisji następujące informacje:
 - a) TAC, które ustaliło;
 - b) dane, które zebrało, oceniło i na podstawie których ustaliło TAC;
 - c) szczegółowe wyjaśnienie zgodności ustalonych TAC z ust. 2.
4. W odniesieniu do TAC dla pałasza czarnego (*Aphanopus carbo*) w obszarze CECAF 34.1.2 do dnia 15 marca 2023 r. Portugalia przedkłada informacje, o których mowa w ust. 3, w odniesieniu do tego TAC na 2023 r. i do dnia 15 marca 2024 r. w odniesieniu do tego TAC na 2024 r.

⁴¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

Artykuł 7
Warunki wyładunku połowów i przyłowów

1. Połowy niepodlegające obowiązkowi wyładunku na mocy art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 zatrzymuje się na statku lub wyładowuje wyłącznie w przypadku, gdy:
 - a) zostały dokonane przez statki rybackie pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą, która nie została wyczerpana; lub
 - b) stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim i która nie została wyczerpana.
2. Do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot przewidzianego w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 stada gatunków niedocelowych w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w tym artykule, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8
Mechanizm wymiany kwot w odniesieniu do TAC dla nieuniknionych przyłowów

1. Aby uwzględnić obowiązek wyładunku oraz udostępnić kwoty niektórych przyłowów państwom członkowskim nieposiadającym kwot dla niektórych przyłowów, do TAC określonych w załączniku IA stosuje się mechanizm wymiany kwot określony w ust. 2–5.
2. 6 % każdej kwoty przyznanej państwu członkowskiemu w ramach TAC dla dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) w Morzu Celtaickim, dorsza atlantyckiego na zachód od Szkocji, witlinka w Morzu Irlandzkim i gładzicy w rejonach ICES 7h, 7j oraz 7k, a także 3 % każdej kwoty w ramach TAC dla witlinka na zachód od Szkocji udostępnia się w ramach rezerwy na wymiany kwot („rezerwa”), która zostanie otwarta z dniem 1 stycznia 2023 r. Państwa członkowskie nieposiadające kwot mają wyłączny dostęp do rezerwy do dnia 31 marca 2023 r.
3. Ilości uzyskane z tej rezerwy nie mogą być przedmiotem wymiany ani nie mogą zostać przeniesione na kolejny rok. Po dniu 31 marca 2023 r. wszelkie niewykorzystane ilości zostają zwrócone tym państwom członkowskim, które pierwotnie wniosły wkład w rezerwę.
4. Państwa członkowskie nieposiadające kwot zapewniają w zamian kwoty dotyczące stad wymienionych w części C załącznika IA, chyba że państwo członkowskie nieposiadające kwoty i państwo członkowskie wnoszące wkład w rezerwę uzgodnią inaczej.
5. Kwoty, o których mowa w ust. 4, muszą mieć równoważną wartość handlową, określoną zgodnie z rynkowym kursem wymiany lub innymi wzajemnie akceptowanymi kursami wymiany. Jeżeli nie ma innych opcji, wartość handlową ustala się na podstawie średnich cen w Unii w roku poprzednim, podanych przez Europejskie Centrum Monitorowania Rynku Produktów Rybołówstwa i Akwakultury.

6. W przypadku gdy mechanizm wymiany kwot określony w ust. 2–5 nie pozwala państwom członkowskim na pokrycie w podobnym zakresie ich nieuniknionych przyłówów, państwa członkowskie dążą do uzgodnienia wymiany kwot zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przy zapewnieniu równoważnej wartości handlowej wymienianych kwot.

Artykuł 9

Ograniczenia nakładu połowowego w rejonie ICES 7e

1. W odniesieniu do okresu, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, w załączniku II określono aspekty techniczne praw i obowiązków dotyczących zarządzania stadem soli w rejonie ICES 7e.
2. Na wniosek państwa członkowskiego zgodnie z załącznikiem II pkt 7.4 Komisja może przyjąć akt wykonawczy, którym przydzieli temu państwu członkowskiemu określoną liczbę dni na morzu – oprócz tych, o których mowa w załączniku II pkt 5 – w ciągu których to państwo członkowskie może upoważnić statek rybacki pływający pod jego banderą do przebywania w rejonie ICES 7e, gdy posiada na pokładzie jakiekolwiek narzędzie regulowane. Komisja przyjmuje ten akt wykonawczy zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
3. Na wniosek państwa członkowskiego Komisja może przyjąć akt wykonawczy, którym przydzieli temu państwu członkowskiemu państwu członkowskiemu maksymalnie trzy dni między dniem 1 lutego 2023 r. a dniem 31 stycznia 2024 r. oprócz tych, o których mowa w załączniku II pkt 5, w ciągu których statek rybacki może przebywać w rejonie ICES 7e na podstawie rozszerzonego programu obecności obserwatorów naukowych, o którym mowa w załączniku II pkt 8.1. Komisja dokonuje takiego przydziału na podstawie opisu przedłożonego przez państwo członkowskie zgodnie z załącznikiem II pkt 8.3 i po konsultacji ze STECF. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Środki dotyczące połowów labraksa

w rejonach ICES 4b, 4c i 6a oraz w podobszarze ICES 7

1. Zabrania się unijnym statkom rybackim a także w przypadku jakichkolwiek połowów komercyjnych prowadzonych z brzegu, prowadzenia połowów labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w rejonach ICES 4b i 4c oraz w podobszarze ICES 7, zatrzymywania na pokładzie, przeladowywania, przemieszczania lub wyładowywania labraksa złowionego w tym obszarze.
2. Zakaz określony w ust. 1 nie ma zastosowania do przyłówów labraksa w ramach połowów komercyjnych sieciami nadbrzeżnymi. Niniejsze wyłączenie ma zastosowanie do historycznych liczb sieci plażowych zarejestrowanych przed 2017 r. Połowy komercyjne sieciami nadbrzeżnymi nie mogą być ukierunkowane na labraksa i wyładowywać można wyłącznie nieuniknione przyłowu labraksa.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w styczniu 2023 r. oraz od 1 kwietnia do 31 grudnia 2023 r. w rejonach ICES 4b, 4c, 7d, 7e, 7f i 7h unijne statki rybackie mogą

poławiać, zatrzymywać, przeładowywać, przemieszczać lub wyładowywać labraksa złowionego w tych obszarach przy użyciu następujących narzędzi oraz w ramach następujących limitów:

- a) przy użyciu włoków dennych⁴²: dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 760 kg na dwa miesiące kalendarzowe (styczeń i kwiecień; maj i czerwiec; lipiec i sierpień; wrzesień i październik; listopad i grudzień) i 5 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez dany statek rybacki w przeliczeniu na rejs połowowy;
- b) przy użyciu niewodów⁴³: dla nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 760 kg na dwa miesiące kalendarzowe (styczeń i kwiecień; maj i czerwiec; lipiec i sierpień; wrzesień i październik; listopad i grudzień) i 5 % masy całkowitych połowów organizmów morskich złowionych przez dany statek rybacki w przeliczeniu na rejs połowowy;
- c) przy użyciu haków i lin⁴⁴: nie więcej niż 5,95 tony na statek rybacki;
- d) przy użyciu stawnych sieci skrzelowych⁴⁵: w odniesieniu do nieuniknionych przyłówów nieprzekraczających 1,5 tony na statek rybacki.

Odstępstwa określone w akapicie pierwszym lit. c) mają zastosowanie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa przy użyciu haków i lin.

Odstępstwa określone w akapicie pierwszym lit. d) mają zastosowanie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa przy użyciu sieci usidlających na palach.

W przypadku zastąpienia unijnego statku rybackiego państwa członkowskie mogą zezwolić, aby odstępstwa miały zastosowanie do innego unijnego statku rybackiego, pod warunkiem że liczba unijnych statków rybackich objętych każdym z odstępstw oraz ich łączna zdolność połowowa nie ulegną zwiększeniu.

4. Limitów połowowych określonych w ust. 3 nie można przenosić między statkami rybackimi, a w przypadku gdy zastosowanie ma limit dwumiesięczny – między okresami dwumiesięcznymi.

Dla unijnych statków rybackich poławiających podczas dwóch miesięcy kalendarzowych za pomocą więcej niż jednego narzędzia stosuje się najniższy limit połowowy określony w ust. 3 dla któregośkolwiek z narzędzi.

Nie później niż 15 dni po zakończeniu każdego miesiąca państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z wszystkich połowów labraksa w podziale na rodzaje narzędzi.

⁴² Wszystkie rodzaje włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB, TBN, TBS i TB).

⁴³ Wszystkie rodzaje niewodów (SSC, SDN, SPR, SV, SB i SX).

⁴⁴ Wszystkie połowy takłami lub wędami i wędkarstwo rekreacyjne (LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX i LLS).

⁴⁵ Wszystkie stawne sieci skrzelowe i pułapki (GTR, GNS, GNC, FYK, FPN i FIX).

5. W połowach rekreacyjnych, w tym prowadzonych z brzegu, w rejonach ICES 4b, 4c, 6a oraz 7a–7k:
- a) od dnia 1 stycznia do dnia 28 lutego 2023 r. i od dnia 1 grudnia do dnia 31 grudnia 2023 r.:
 - (i) dozwolone są wyłącznie połowy labraksa typu „złów i wypuść”, na wędkę lub wędkę ręczną;
 - (ii) zabrania się zatrzymywania, przemieszczania, przeładunku lub wylądunku labraksa złowionego w tym obszarze;
 - b) od 1 marca do 30 listopada 2023 r.:
 - (i) dozwolony jest połów i zatrzymanie maksymalnie dwóch osobników labraksa na rybaka dziennie;
 - (ii) minimalny rozmiar zatrzymanego labraksa wynosi 42 cm;
 - (iii) do połowu lub zatrzymywania labraksa nie wolno używać sieci stawnych.
6. Ust. 5 pozostaje bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych w zakresie połowów rekreacyjnych.

Artykuł 11

Środki dotyczące połowów labraksa w rejonach ICES 8a i 8b

1. Francja i Hiszpania zapewniają, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/472, aby śmiertelność połowowa stada labraksa w rejonach ICES 8a i 8b wynikająca z prowadzonych przez te państwa połowów komercyjnych i rekreacyjnych nie przekraczała wartości punktu $FMSYF_{MSY}$, jak określono w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2019/472.
2. W ramach połowów rekreacyjnych, w tym prowadzonych z brzegu, w rejonach ICES 8a i 8b:
 - a) dozwolone jest łowienie i zatrzymywanie maksymalnie dwóch osobników labraksa na rybaka dziennie;
 - b) do połowu lub zatrzymywania labraksa nie wolno używać sieci stawnych.
3. Ust. 2 stosuje się bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków krajowych w zakresie połowów rekreacyjnych.

[Artykuł 12]

Środki dotyczące połowów węgorza europejskiego

1. Wszelka handlowa i rekreacyjna działalność połowowa węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 28 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na wszystkich etapach życia jest zabroniona odpowiednio we

wszystkich wodach morskich Unii i przyległych wodach słonawych, takich jak estuaria, laguny przybrzeżne i wody przejściowe, oraz w odniesieniu do unijnych statków rybackich na wodach międzynarodowych.

2. W tym celu ustanawia się okres zamknięty lub, w stosownych przypadkach, okresy zamknięte, spełniający lub spełniające łącznie następujące warunki:
 - a) okres taki wynosi sześć kolejnych miesięcy, ale w stosownych przypadkach może kończyć się w 2024 r.;
 - b) obejmuje odpowiednie kolejne tygodnie i miesiące głównego okresu migracji, odpowiednio na etapie życia węgorza szklatego i węgorza srebrzystego.
 - c) obejmuje miesiąc migracji szczytowej oraz okres co najmniej dwóch miesięcy zarówno przed, jak i po miesiącu migracji szczytowej;
 - d) w odniesieniu do cieśnin i obszarów transgranicznych jest on spójny z pobliskimi obszarami, a w stosownych przypadkach sąsiadujące państwa członkowskie i regiony starają się go uzgodnić na odpowiednich forach konsultacyjnych.
3. Aby uwzględnić geograficzne i czasowe wzorce migracji węgorza na każdym etapie życia, każde zainteresowane państwo członkowskie określa:
 - a) odpowiednio na etapie życia węgorza szklatego i węgorza srebrzystego, tygodnie i miesiące głównej migracji węgorza europejskiego w oparciu o najlepsze dostępne informacje naukowe dotyczące migracji węgorza obejmujące ostatnie 10 lat, w tym szczytowy okres migracji i jego szczytowy miesiąc dla każdego odpowiedniego obszaru geograficznego, w tym cieśnin i obszarów transgranicznych; oraz
 - b) odpowiedni okres lub okresy zamknięte, o których mowa w ust. 1 i 2, na podstawie kryteriów określonych w ust. 2 i ust. 3 lit. a), dla jego wód i przyległych wód międzynarodowych w odniesieniu do każdego z następujących obszarów:
 - (i) obszar ICES, zgodnie z definicją w art. 4 lit. a) niniejszego rozporządzenia; oraz
 - (ii) obszar objęty podobszarami geograficznymi GFCM 1–27, jak określono w art. 4 lit. w) niniejszego rozporządzenia.
4. Do dnia 31 stycznia 2023 r. każde odnośne państwo członkowskie przedłoży Komisji:
 - a) informacje o określonym przez siebie okresie lub okresach zakazu, o których mowa w ust. 3 lit. b); oraz
 - b) informacje uzupełniające, w tym informacje, o których mowa w ust. 3 lit. a), uzasadniające te wybrane okresy; oraz
 - c) informacje o odpowiednich środkach krajowych.]

Artykuł 13
Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:
 - a) wymian na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) odliczeń i ponownych przydziałów na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - c) ponownych przydziałów na podstawie art. 12 i 47 rozporządzenia (UE) 2017/2403;
 - d) dodatkowych wyładunków dokonywanych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - e) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - f) odliczeń na podstawie art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - g) transferów i wymian kwot na podstawie art. 20 i 52 niniejszego rozporządzenia.
2. Stada, które podlegają TAC przezornościowym lub analitycznym na potrzeby zarządzania z roku na rok TAC i kwotami przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 847/96, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.
3. O ile w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 ma zastosowanie do stad podlegających TAC przezornościowemu, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia – do stad podlegających TAC analitycznemu.
4. Art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 14
Okresy zamknięte dla połowów dobijaków

Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2023 r. oraz od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2023 r. w rejonach ICES 2a i 3a oraz podobszarze ICES 4 zabrania się komercyjnych połowów dobijaków (*Ammodytes* spp.) włokiem dennym, niewodem lub podobnymi narzędziami ciągnionymi o rozmiarze oczek sieci mniejszym niż 16 mm.

Artykuł 15

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w Morzu Północnym

1. Obszary zamknięte dla połowów, z wyjątkiem połowów przy użyciu narzędzia do połowów pelagicznych (okrężnic i włoków), oraz okresy, w których zamknięcia mają zastosowanie, określone są w załączniku IV.
2. Zakazuje się statkom prowadzenia połowów przy użyciu włoków dennych i niewodów o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm w rejonach ICES 4a i 4b lub co najmniej 90 mm w rejonie ICES 3a oraz przy użyciu takli⁴⁶ w wodach Unii w rejonie ICES 4a, na północ od 58° 30' 00" N i na południe od 61° 30' 00" N oraz w wodach Unii rejonów ICES 3a.20 (cieśnina Skagerrak), 4a i 4b, na północ od 57° 00' 00" N i na wschód od 5° 00' 00" E.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 statki rybackie, o których mowa w tym ustępie, mogą dokonywać połowów w obszarach, o których mowa w tym ustępie, pod warunkiem że spełniają co najmniej jedno z następujących kryteriów:
 - a) połowy dorsza atlantyckiego nie stanowią więcej niż 5 % masy całkowitych połowów w przeliczeniu na rejs połowowy; Uznaje się, że statki połowowe odsetek połowów dorsza atlantyckiego w latach 2017–2019 nie przekroczył 5 % ich całkowitych połowów, spełniły to kryterium, pod warunkiem że kontynuują stosowanie tego samego narzędzia, które stosowały w tym okresie; założenie to może zostać wycofane;
 - b) stosuje się regulowane i wysoce selektywne włoki denne lub niewody, co zgodnie z badaniem naukowym prowadzi do ograniczenia połowów dorsza atlantyckiego o co najmniej 30 % w porównaniu ze statkami poławiającymi przy użyciu narzędzi połowowych o podstawowym rozmiarze oczek sieci dla narzędzi ciągnionych określonym w części B pkt 1.1 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241; takie badania mogą być oceniane przez STECF, a w przypadku negatywnej oceny narzędzia te nie mogą być dłużej uznawane za dopuszczone do stosowania w obszarach, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu;
 - c) w przypadku statków rybackich prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 100 mm (TR1) stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:
 - (i) włoki o minimalnym rozmiarze oczek gardzieli wynoszącym 600 mm;
 - (ii) podniesioną linę połowową (0,6 m);
 - (iii) poziomy panel przesiewający z płatem wyjściowym o dużym rozmiarze oczek sieci;
 - d) w przypadku statków rybackich prowadzących połowy przy użyciu włoków dennych i niewodów o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż

⁴⁶

Kody narzędzi połowowych: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB, SDN, SSC, SX, LL, LLS.

70 mm – w rejonie ICES 4a – i 90 mm – w rejonie ICES 3a – oraz mniejszym niż 100 mm (TR2) stosuje się następujące wysoce selektywne narzędzia:

- (i) poziomą kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 50 mm oddzielającym ryby płastugokształtne i dorszokształtne, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb dorszokształtnych;
 - (ii) panel Seltra o oczkach kwadratowych o rozmiarze 300 mm;
 - (iii) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 35 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb;
- e) statki rybackie podlegają krajowemu planowi unikania połowów dorsza atlantyckiego, którego celem jest, aby dzięki środkom przestrzennym lub technicznym lub ich kombinacji połowy dorsza atlantyckiego były utrzymywane na poziomie zgodnym ze śmiertelnością połowową odpowiadającą ustalonym uprawnieniom do połowów; Takie plany powinny nie później niż dwa miesiące po ich wdrożeniu zostać ocenione przez STECF – w przypadku państw członkowskich – i przez odpowiedni krajowy organ naukowy – w przypadku państw trzecich – oraz, w przypadku gdy zostanie to uznane za konieczne, dalej zmienione, jeżeli z takich ocen będzie wynikało, że cel krajowego planu unikania połowów dorsza nie zostanie osiągnięty.
4. Państwa członkowskie zwiększają monitorowanie i kontrolę statków rybackich, o których mowa w ust. 2, oraz nadzór nad tymi statkami, aby zapewnić zgodność z warunkami określonymi w ust. 3.
5. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.]

Artykuł 16

Środki zaradcze w odniesieniu do dorsza atlantyckiego w cieśninie Kattegat

1. Statki unijne poławiające w cieśninie Kattegat przy użyciu włoków dennych⁴⁷ o minimalnym rozmiarze oczek sieci wynoszącym 70 mm stosują jedno z następujących narzędzi selektywnych:
- a) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 35 mm, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb;
 - b) kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 50 mm oddzielającym ryby płastugokształtne i symetryczne, z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb symetrycznych;
 - c) panel Seltra o oczkach kwadratowych o rozmiarze 300 mm;

⁴⁷

Kody narzędzi połowowych: OTB, OTT, OT, TBN, TBS, TB, TX, PTB.

- d) regulowane wysoce selektywne narzędzie, którego właściwości techniczne zapewniają – zgodnie z badaniem naukowym ocenionym przez STECF – połowy dorsza atlantyckiego poniżej 1,5 %, o ile jest to jedyne narzędzie na statku rybackim.
2. Unijne statki rybackie, które biorą udział w projekcie państwa członkowskiego i mają zainstalowane działające urządzenie do w pełni udokumentowanych połowów, mogą stosować narzędzie zgodnie z częścią B załącznika V do rozporządzenia (UE) 2019/1241. Zainteresowane państwa członkowskie przekazują Komisji wykaz takich statków.
3. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania do operacji połowowych prowadzonych wyłącznie na potrzeby badań naukowych, pod warunkiem że badania te prowadzone są zgodnie z art. 25 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

[Art. 17 zostanie zaktualizowany po konsultacjach Unii z państwami trzecimi.]

Artykuł 17 *Gatunki objęte zakazem połowów*

1. Unijne statki rybackie nie połowią, nie zatrzymują na statku ani nie prowadzą przeładunku lub wyładunku następujących gatunków:
- a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4 i rejonu 7d; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; oraz wodach Unii rejonu 3a;
 - b) beryksa wspaniałego (*Beryx splendens*) w podobszarze NAFO 6;
 - c) kolenia czerwonego (*Centrophorus squamosus*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - d) kolenia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - e) liksy (*Dalatias licha*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - f) kolenia kolcobrodego (*Deania calcea*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - g) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszarów ICES 4 i 6–8; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a i podobszaru 5; i wodach Unii podobszarów ICES 3, 9 i 10;

- h) kolczaka wielkiego (*Etmopterus princeps*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1 i 14;
 - i) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) poławianego sznurami haczykowymi w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 4; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a; wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach międzynarodowych podobszaru 5; wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów 6–8; i wodach międzynarodowych podobszarów 12 i 14
 - j) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach;
 - k) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;
 - l) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszaru ICES 6; i wodach międzynarodowych podobszaru ICES 10;
 - m) rekina wielorybiego (*Rhincodon typus*) we wszystkich wodach;
 - n) rochy (*Rhinobatos rhinobatos*) w Morzu Śródziemnym;
 - o) kolenia pospolitego (*Squalus acanthias*) w wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach Unii podobszarów ICES 4 i 6–8; wodach Zjednoczonego Królestwa rejonu 2a i podobszaru 5; i wodach Unii podobszarów 3, 9 i 10, z wyjątkiem przypadków objętych programami unikania określonymi w załączniku IA;
 - p) gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*) w wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 1–10, 12 i 14;
 - q) rekinów głębokowodnych wymienionych w załączniku I część D w wodach Zjednoczonego Królestwa, wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES 6–9; wodach Zjednoczonego Królestwa i wodach międzynarodowych podobszaru 5; wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszaru 10; wodach Unii obszarów CECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2; i wodach międzynarodowych podobszaru ICES 12;
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 18
Przekazywanie danych

Państwa członkowskie, przedkładając Komisji, na podstawie art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, dane dotyczące wyładunków i nakładu połowowego, stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

Upoważnienia do połowów w wodach państw trzecich

Artykuł 19 *Upoważnienia do połowów*

1. Maksymalne liczby upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich w wodach państwa trzeciego określono, w stosownych przypadkach, w załączniku V część A.
2. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie przekazuje innemu państwu członkowskiemu kwotę w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, transfer obejmuje odpowiednie przekazanie upoważnień do połowów i jest zgłaszany Komisji. Nie można przekroczyć całkowitej liczby upoważnień dla każdego obszaru połowowego, określonej w załączniku V część A do niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

Uprawnienia do połowów w wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem

SEKCJA 1 **PRZEPISY OGÓLNE**

Artykuł 20 *Transfery i wymiany kwot*

1. W przypadku gdy przepisy regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) zezwalają na transfery lub wymiany kwot między umawiającymi się Stronami RFMO, państwo członkowskie (zwane dalej „zainteresowanym państwem członkowskim”) może prowadzić rozmowy z umawiającą się Stroną RFMO oraz w stosownych przypadkach ustalać możliwy zakres planowanego transferu lub wymiany kwot. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o tym zakresie.
2. Po powiadomieniu zgodnie z ust. 1 Komisja może zatwierdzić zakres planowanego transferu lub wymiany kwot. W przypadku gdy Komisja zatwierdzi zakres transferu lub wymiany kwot, bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub wymiany kwot. Komisja powiadamia Sekretariat RFMO o transferze lub wymianie zgodnie z przepisami tej RFMO.
3. Komisja informuje państwa członkowskie o każdym uzgodnionym transferze lub każdej uzgodnionej wymianie kwot.

4. Uprawnienia do połowów otrzymane lub przekazane przez zainteresowane państwo członkowskie w ramach transferu lub wymiany kwot uznaje się za kwoty dodane do lub odliczane od jego przydziału od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną przeprowadzone na podstawie warunków porozumienia z odpowiednią umawiającą się Stroną RFMO lub zgodnie z odpowiednimi przepisami RFMO, zależnie od przypadku. Takie transfery lub wymiany nie mogą zmienić klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.

[Sekcje 2–11 poniżej zostaną zaktualizowane po dorocznych posiedzeniach RFMO]

SEKCJA 2

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ NEAFC

Artykuł 21

Zamknięcia w Basenie Irmingera w odniesieniu do karmazynów

Zabrania się wszelkiej działalności połowowej na obszarze ograniczonym następującymi współrzędnymi mierzonymi zgodnie z układem współrzędnych WGS84:

Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
63° 00'	- 30° 00'
61° 30'	- 27° 35'
60° 45'	- 28° 45'
62° 00'	- 31° 35'
63° 00'	- 30° 00'

SEKCJA 3

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 22

Ograniczenia możliwości połowów, chowu lub hodowli oraz tuczu

1. Liczbę unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 1.
2. Liczbę unijnych jednostek uprawiających przybrzeżne rybołówstwo łodziowe, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości

od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 2.

3. Liczbę unijnych statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów chowu lub hodowli, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 3.
4. Liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów, zatrzymywania na statku, przeładunku, transportu lub wyładunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 4.
5. Liczbę pułapek służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 5.
6. Całkowite zdolności w zakresie chowu lub hodowli oraz tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego rozdzielaną między miejsca chowu lub hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 6.
7. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów północnego tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) jako gatunku docelowego zgodnie z art. 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007⁴⁸ ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 7 do niniejszego rozporządzenia.
8. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich o długości co najmniej 20 metrów, które prowadzą połowy opastuna (*Thunnus obesus*) w obszarze objętym konwencją ICCAT, ogranicza się zgodnie z załącznikiem VI pkt 8.

Artykuł 23

Rybołówstwo rekreacyjne

W stosownych przypadkach państwa członkowskie przydzielają określoną część kwot, które im przyznano, na połowy rekreacyjne zgodnie z załącznikiem ID.

Artykuł 24

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy alopiasów (*Alopias superciliosus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków kosogonowatych należących do rodzaju *Alopias*.

⁴⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

3. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy młotowatych (z rodziny *Sphyrnidae*), z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*, złowionych w obszarze objętym konwencją ICCAT.
4. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
5. Zabrania się zatrzymywania na statku żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
6. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy rekinów ostronosych w północnym Atlantyku (*Isurus oxyrinchus*), złowionych w obszarze objętym konwencją ICCAT.

Artykuł 25

Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb stosowane względem tuńczyka tropikalnego

1. Zabrania się stosowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w obszarze objętym konwencją ICCAT od dnia 1 stycznia do dnia 13 marca 2023 r.
2. W okresie 15 dni przed rozpoczęciem okresu, o którym mowa w ust. 1, od dnia 17 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r., państwa członkowskie zapewniają, aby ich statki rybackie nie stosowały urządzeń do sztucznej koncentracji ryb.
3. W obszarze objętym konwencją ICCAT żaden statek rybacki nie może w żadnym momencie posiadać więcej niż 300 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb z bojami w użyciu.
4. Do dnia 30 czerwca 2023 r. państwa członkowskie przekazują Komisji dane historyczne dotyczące narzędzi połowowych wystawionych wokół urządzeń do sztucznej koncentracji ryb na ich sejnach. Jeżeli państwo członkowskie nie przekaże tych danych do tego dnia, statki rybackie pływające pod jego banderą nie mogą wystawiać narzędzi połowowych wokół urządzeń do sztucznej koncentracji ryb do czasu otrzymania tych danych od tego państwa członkowskiego przez Komisję w celu ich dalszego przekazania ICCAT.

SEKCJA 4

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ CCAMLR

Artykuł 26

Powiadomienia o zwiadach rybackich dotyczących antarów

Państwa członkowskie mogą uczestniczyć w 2023 r. w zwiadach rybackich dotyczących antarów (*Dissostichus* spp.) przy użyciu takli w podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz w rejonach FAO 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej. Państwa członkowskie, które mają taki zamiar, powiadamiają o tym Sekretariat CCAMLR zgodnie z art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004 nie później niż w dniu 1 czerwca 2023 r.

Artykuł 27

Ograniczenia dotyczące zwiadów rybackich w odniesieniu do antarów

1. Połowy antarów w okresie połowu 2022–2023 ograniczone są do państw członkowskich, podobszarów i liczby statków rybackich określonych w tabeli A w załączniku VII; zastosowanie mają TAC i limity przyłówów określone w tabeli B w tym załączniku.
2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków rekinów do celów innych niż badania naukowe. Wszelkie przyłowy rekinów, zwłaszcza osobników młodych i ciężarnych samic, złowionych przypadkowo podczas połowów antarów, uwalnia się żywe.
3. W stosownych przypadkach połowy w jakimkolwiek małym obszarze badawczym (SSRU) wstrzymuje się, kiedy zgłoszony połów osiągnie określony TAC, a dany SSRU zostaje zamknięty dla połowów na pozostałą część okresu połowu.
4. W celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości w zakresie rybołówstwa oraz uniknięcia nadmiernego skoncentrowania połowów oraz nakładu połowowego połowy muszą odbywać się w możliwie jak największym zakresie geograficznym oraz batymetrycznym. W podobszarach FAO 48.6 i 88.1 oraz w rejonie FAO 58.4.3a, w przypadku gdy są dozwolone na podstawie art. 26, zabrania się połowów na głębokościach nieprzekraczających 550 metrów.

Artykuł 28

Połowy kryla antarktycznego w okresie połowu 2022–2023

1. Państwo członkowskie, które zamierza w okresie połowu 2022–2023 poławiać kryla antarktycznego (*Euphausia superba*) w obszarze objętym konwencją CCAMLR, powiadamia o tym Komisję przy użyciu formularza zawartego w części B dodatku do załącznika VII nie później niż w dniu 1 maja 2023 r. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja przekazuje powiadomienia Sekretariatowi CCAMLR nie później niż dnia 30 maja 2023 r.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004 w odniesieniu do każdego statku rybackiego, który ma być upoważniony do uczestnictwa w połowach kryla antarktycznego.
3. Państwo członkowskie, które zamierza poławiać kryla antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR, zgłasza swój zamiar wyłącznie w odniesieniu do upoważnionych statków rybackich, które w momencie powiadomienia:
 - a) pływają pod jego banderą; lub
 - b) pływają pod banderą innego członka CCAMLR i oczekuje się, że w momencie dokonywania połowów będą pływały pod banderą tego państwa członkowskiego.
4. W przypadku gdy upoważniony statek rybacki, o którym powiadomiono Sekretariat CCAMLR zgodnie z ust. 1, 2 i 3, nie może uczestniczyć w połowach kryla

antarktycznego z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej, zainteresowane państwo członkowskie może upoważnić inny statek rybacki do jego zastąpienia. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie natychmiast informuje Sekretariat CCAMLR oraz Komisję, przekazując:

- a) pełne dane statku(-ów) rybackiego(-ch) zastępującego(-ych), w tym informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004; oraz
 - b) wyczerpujący wykaz powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
5. Państwa członkowskie nie mogą upoważnić do połowów kryla antarktycznego statku rybackiego znajdującego się w jakimkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków rybackich prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (zwane dalej „połowami NNN”).

SEKCJA 5

OBSZAR PODLEGAJĄCY KOMPETENCJI IOTC

Artykuł 29

Ograniczenie zdolności połowowej statków poławiających w obszarze podlegającym kompetencji IOTC

1. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto (GT) określono w załączniku VIII pkt 1.
2. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich poławiających włócznika (*Xiphias gladius*) oraz tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VIII pkt 2.
3. Państwa członkowskie mogą dokonać ponownego przydziału statków rybackich przypisanych do jednego z rodzajów połowów, o których mowa w ust. 1 i 2, do drugiego rodzaju połowu, pod warunkiem że mogą wykazać Komisji, że taka zmiana nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do danych stad ryb.
4. W przypadku gdy zaproponowano transfer zdolności połowowej na rzecz floty państwa członkowskiego, to państwo członkowskie zapewnia, aby statki rybackie, które mają zostać objęte transferem, znajdowały się w rejestrze upoważnionych statków IOTC lub w rejestrze statków innej RFMO zarządzającej połowami tuńczyka. Transferem nie mogą zostać objęte statki rybackie znajdujące się w wykazie statków prowadzących połowy NNN którejkolwiek RFMO.
5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć swoją zdolność połowową, przekraczając pułapy, o których mowa w ust. 1 i 2, jedynie w ramach limitów określonych w planach rozwoju przedłożonych IOTC.

Artykuł 30

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb oraz statki dostawcze

1. Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb muszą być wyposażone w boje instrumentalne. Zabrania się stosowania innych boi, takich jak boje radiowe.
2. Sejner może w dowolnym momencie śledzić jednocześnie nie więcej niż 300 boi w użyciu.
3. Rocznie dla każdego sejnera można nabyć nie więcej niż 500 boi instrumentalnych. Żaden sejner nie może mieć w jakimkolwiek momencie więcej niż 500 boi instrumentalnych (boje zapasowe oraz boje w użyciu).
4. Nie więcej niż trzy statki dostawcze mogą wspomagać nie mniej niż dziesięć sejnerów, przy czym wszystkie te statki muszą pływać pod banderą państwa członkowskiego. Niniejszy przepis nie ma zastosowania do państw członkowskich korzystających z tylko jednego statku dostawczego.
5. Jeden sejner nie może być w jakimkolwiek momencie wspomagany przez więcej niż jeden statek dostawczy pływający pod banderą państwa członkowskiego.
6. Unia nie rejestruje nowych ani dodatkowych statków dostawczych w rejestrze upoważnionych statków IOTC.

Artykuł 31

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy wszystkich gatunków kosogonowatych (z rodziny *Alopiidae*) podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiejkolwiek części lub całej tuszy żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków rybackich o długości całkowitej poniżej 24 metrów prowadzących wyłącznie operacje połowowe w wyłącznej strefie ekonomicznej państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, oraz pod warunkiem że ich połowy są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego.
3. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 32

Mantowate

1. Unijne statki rybackie nie mogą poławiać, zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać, przechowywać, wystawiać na sprzedaż ani sprzedawać jakiejkolwiek części lub całej tuszy mantowatych (z rodziny *Mobulidae*, obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*), z wyjątkiem przypadków gdy złowione ryby są spożywane bezpośrednio przez rodziny rybaków („rybołówstwo na własne potrzeby”).

Jednakże, mantowate złowione w sposób niezamierzony w ramach rybołówstwa łodziowego (połowów innych niż połowy powierzchniowe, tj. połowy prowadzone przez sejnery, statki do połowu wędami, lugery oraz statki do połowu wędami ręcznymi i wędami holowanymi, lub połowy takłami prowadzone przez statki zarejestrowane w rejestrze upoważnionych statków IOTC) mogą zostać wyładowane wyłącznie do celów spożycia lokalnego.

2. Wszystkie statki rybackie inne niż statki używane do prowadzenia rybołówstwa na własne potrzeby niezwłocznie, w możliwym zakresie, uwalniają mantowate żywe i nieokaleczone, gdy tylko zostaną zauważone w sieci, na haczyku lub na pokładzie, w sposób powodujący jak najmniejsze uszkodzenie tych osobników.

SEKCJA 6

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SPRFMO

Artykuł 33 *Połowy gatunków pelagicznych*

1. Jedynie te państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r. mogą dokonywać połowów tych gatunków w tym obszarze zgodnie z TAC określonymi w załączniku IH.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, ograniczają całkowitą pojemność brutto statków pływających pod ich banderą i prowadzących w 2023 r. połowy gatunków pelagicznych w tym obszarze do łącznego poziomu dla Unii wynoszącego 78 600 ton pojemności brutto.
3. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, mogą wykorzystywać uprawnienia do połowów określone w załączniku IH tylko wtedy, gdy do piętnastego dnia następnego miesiąca wyślą Komisji następujące informacje, aby Komisja mogła przekazać je Sekretariatowi SPRFMO:
 - a) wykaz statków prowadzących aktywnie połowy lub zaangażowanych w przeładunek w obszarze objętym konwencją SPRFMO;
 - b) miesięczne raporty połowowe.

SEKCJA 7

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IATTC

Artykuł 34 *Połowy przy użyciu okrężnic*

1. Sejnery nie mogą polować tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) ani bonito (*Katsuwonus pelamis*):

- a) od godz. 00.00 dnia 29 lipca 2023 r. do godz. 24.00 dnia 8 października 2023 r. lub od godz. 00.00 dnia 9 listopada 2023 r. do godz. 24.00 dnia 19 stycznia 2024 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
- linie brzegowe Ameryk od strony Oceanu Spokojnego,
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 40° szerokości geograficznej północnej,
 - 40° szerokości geograficznej południowej;
- b) od godz. 00.00 dnia 9 października 2023 r. do godz. 24.00 dnia 8 listopada 2023 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
- 96° długości geograficznej zachodniej,
 - 110° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej północnej,
 - 3° szerokości geograficznej południowej.
2. Przed dniem 1 kwietnia 2023 r., w odniesieniu do każdego ze statków rybackich, o których mowa w ust. 1, pływających pod banderą państwa członkowskiego, to państwo członkowskie bandery poinformuje Komisję o wybranym przez dany statek rybacki okresie zamkniętym, o którym mowa w ust. 1 lit. a).
3. Sejnery łowiące tuńczyka w obszarze objętym konwencją IATTC zatrzymują na statku, a następnie przeładowują lub wyładowują wszystkie złowione przez siebie tuńczyki żółtopłetwe, opastuny i bonito.
4. Ust. 3 nie ma zastosowania:
- a) w przypadku gdy ryby uznano za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar;
 - b) podczas ostatniej części rejsu, gdy na statku może nie być już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić cały połów tuńczyka złowiony podczas tej części rejsu.

Artykuł 35

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb

1. W obszarze objętym konwencją IATTC sejnery nie mogą w jakimkolwiek momencie posiadać więcej niż 400 aktywnych urządzeń do sztucznej koncentracji ryb. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uznaje się za aktywne, jeżeli jest ono wykorzystywane na morzu, rozpoczyna transmisję swojej lokalizacji i jest

monitorowane przez statek, jego właściciela lub operatora. Urządzenie do sztucznej koncentracji ryb uruchamia się wyłącznie na pokładzie sejnery.

2. W ciągu 15 dni przed rozpoczęciem okresu zamkniętego wybranego zgodnie z art. 34 ust. 1 lit. a) niniejszego rozporządzenia, sejnery w obszarze objętym konwencją IATTC:
 - a) wstrzymuje się od wykorzystywania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb;
 - b) musi odzyskać taką samą liczbę urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, jaką początkowo wykorzystano.

Artykuł 36

Limity połowowe opastuna w przypadku połowów taklami

Łączne roczne połowy opastuna przez taklowce każdego państwa członkowskiego w obszarze objętym konwencją IATTC określono w załączniku II.

Artykuł 37

Zakaz połowów żarłaczy białopłetwych

1. Zabrania się połowów żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) w obszarze objętym konwencją IATTC, a także zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku, przechowywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w tym obszarze.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków żarłaczy białopłetwych, nie wolno okaleczać, a operatorzy statku rybackiego muszą je niezwłocznie uwolnić.
3. Operatorzy statku rybackiego odnotowują liczbę uwolnień z oznaczeniem stanu ryb (martwe lub żywe) oraz przekazują tę informację państwu członkowskiemu, którego są obywatelami.

Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zgromadzone w trakcie roku 2022 do dnia 31 stycznia 2023 r.

Artykuł 38

Zakaz połowów mantowatych

Unijne statki rybackie w obszarze objętym konwencją IATTC nie mogą poławiać mantowatych (z rodziny *Mobulidae*, obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*), zatrzymywać na statku, przeładowywać, wyładowywać, przechowywać, wystawiać na sprzedaż lub sprzedawać jakiegokolwiek części lub całej tuszy mantowatych złowionych w tym obszarze. Niezwłocznie uwalniają mantowate, w miarę możliwości żywe i nieokaleczone, gdy tylko zauważą, że zostały złowione.

SEKCJA 8

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SEAFO

Artykuł 39 *Zakaz połowów rekinów głębokowodnych*

Zabrania się ukierunkowanych połowów następujących rekinów głębokowodnych w obszarze objętym konwencją SEAFO:

- a) *Apristurus manis*;
- b) kolczak (*Etmopterus bigelowi*);
- c) *Etmopterus brachyurus*;
- d) kolczak wielki (*Etmopterus princeps*);
- e) kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*);
- f) rajowate (*Rajidae*);
- g) *Scymnodon squamulosus*;
- h) rekiny z nadrzędu *Selachimorpha*;
- i) koleń pospolity (*Squalus acanthias*).

SEKCJA 9

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Artykuł 40 *Warunki połowów opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito oraz tuńczyka białego z południowego Pacyfiku*

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby sejnierom prowadzącym połowy opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i bonito (*Katsuwonus pelamis*) w pełnomorskiej części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej pomiędzy 20° N a 20° S przydzielono nie więcej niż 403 dni połowowe.
2. Unijne statki rybackie nie mogą prowadzić ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° S.
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2023 r. połowy opastuna (*Thunnus obesus*) przez takłowce nie przekroczyły limitów określonych w tabeli w załączniku IG.

Artykuł 41

Zarządzanie połowami przy użyciu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb

1. W części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° N a 20° S między godz. 00.00 dnia 1 lipca 2023 r. a godz. 24.00 dnia 30 września 2023 r. sejnery nie wykorzystują urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, nie obsługują ich ani nie wystawiają sieci w ich pobliżu.
2. Oprócz zakazu określonego w ust. 1 w obszarze pełnomorskim objętym konwencją WCPFC położonym między 20° N a 20° S zabrania się wystawiania sieci w pobliżu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb przez dodatkowe dwa miesiące: między godz. 00.00 dnia 1 kwietnia 2023 r. a godz. 24.00 dnia 31 maja 2023 r. albo między godz. 00.00 dnia 1 listopada 2023 r. a godz. 24.00 dnia 31 grudnia 2023 r.
3. Każde zainteresowane państwo członkowskie określa, który z okresów zamkniętych, o których mowa w ust. 2, ma zastosowanie do pływających pod jego banderą statków rybackich do połowów okrężnicą. Do dnia 15 lutego 2023 r. Państwa członkowskie informują Komisję o wybranym okresie zamknięcia. Przed dniem 1 marca 2023 r. Komisja powiadamia sekretariat WCPFC o wybranych przez państwa członkowskie okresach zamknięcia.
4. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby żaden z jego sejnery nie wykorzystywał na morzu w jakimkolwiek momencie więcej niż 350 urządzeń do sztucznej koncentracji ryb z aktywowanymi bojami instrumentalnymi. Boje aktywuje się wyłącznie na pokładzie sejnery.

Artykuł 42

Zakaz odrzutów tuńczyków tropikalnych złowionych przez sejnery

1. Wszystkie sejnery prowadzące połowy w części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° N a 20° S, zatrzymują na statku, przeładowują i wyładowują wszystkie złowione przez siebie opastuny, tuńczyki żółtopłetwe i bonito.
2. Ust. 1 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
 - a) podczas ostatniej części rejsu, jeżeli na sejnery nie ma już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić wszystkie ryby;
 - b) w przypadku gdy ryby nie nadają się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar;
 - c) w przypadku poważnej awarii urządzeń do zamrażania.

Artykuł 43

Maksymalna liczba unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika

Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika (*Xiphias gladius*) w obszarach objętych konwencją WCPFC na południe od 20° S określono w załączniku IX.

Artykuł 44

Limity połowowe włócznika w przypadku połowów taklami na południe od 20° S

Państwa członkowskie zapewniają, aby w 2023 r. połowy włócznika (*Xiphias gladius*) przez taklowce na południe od 20° S nie przekroczyły limitu określonego w załączniku IG. Zapewniają również, aby nie spowodowało to przesunięcia nakładu połowowego dla włócznika na obszar na północ od 20° S.

Artykuł 45

Żarłacz jedwabiste i żarłacz białopłetwe

1. W obszarze objętym konwencją WCPFC zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, wyładunku lub przechowywania jakiegokolwiek części lub całej tuszy osobników następujących gatunków:
 - a) żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*);
 - b) żarłacz białopłetwe (*Carcharhinus longimanus*).
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

Artykuł 46

Obszar podlegający jednocześnie konwencjom IATTC i WCPFC

1. Statki rybackie wpisane wyłącznie do rejestru WCPFC stosują środki określone w niniejszej sekcji, gdy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie konwencjom IATTC i WCPFC.
2. Statki rybackie wpisane jednocześnie do rejestru WCPFC i do rejestru IATTC oraz statki rybackie wpisane wyłącznie do rejestru IATTC stosują środki określone w art. 34 ust. 1 lit. a), art. 34 ust. 2, 3 i 4 oraz w art. 35, 36 i 37, gdy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie konwencjom IATTC i WCPFC.

SEKCJA 10

MORZE BERINGA

Artykuł 47

Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zabrania się połowów mintaja (*Gadus chalcogrammus*) w obszarze pełnomorskim Morza Beringa.

SEKCJA 11

OBSZAR OBJĘTY POROZUMIENIEM SIOFA

Artykuł 48 *Ograniczenia połowów dennych*

Państwa członkowskie dopilnowują, aby statki pływające pod ich banderą, które prowadzą połowy w obszarze objętym porozumieniem SIOFA:

- a) ograniczyły swój roczny nakład połowowy w odniesieniu do połowów dennych do poziomu określonego w załączniku X;
- b) nie poławiały ryb dennych, z wyjątkiem połowów przy użyciu sznurów haczykowych dennych;
- c) nie prowadziły połowów na tymczasowo chronionych obszarach Atlantis Bank, Coral, Fools Flat, Middle of What oraz Walter's Shoal, zdefiniowanych w załączniku IK, z wyjątkiem połowów dokonywanych za pomocą sznurów haczykowych dennych oraz pod warunkiem że przez cały czas podczas połowów w tych obszarach na statku będzie przebywał obserwator naukowy.

Artykuł 49 *Zakaz ukierunkowanych połowów rekinów głębokowodnych*

Zabrania się ukierunkowanych połowów następujących rekinów głębokowodnych w obszarze objętym konwencją SIOFA:

- a) koleń iberyjski (*Centroscymnus coelolepis*);
- b) koleń kolcubrody (*Deania calcea*);
- c) koleń kewaczo (*Centrophorus granulosus*);
- d) liksa (*Dalatias licha*);
- e) *Bythaelurus bachi*;
- f) *Chimaera buccanigella*;
- g) *Chimaera didierae*;
- h) *Chimaera willwatchi*;
- i) koleń długonosy (*Centroscymnus crepidater*);
- j) *Centroscymnus plunketi*;
- k) *Zameus squamulosus*;
- l) *Etmopterus alphas*;

- m) *Apristurus indicus*;
- n) *Harriota raleighana*;
- o) *Bythaelurus tenuicephalus*;
- p) rekin chlamida (*Chlamydoselachus anguineus*);
- q) *Hexanchus nakamurai*;
- r) kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*);
- s) *Somniosus antarcticus*;
- t) *Mitsukurina owstoni*.

TYTUŁ III

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

DLA STATKÓW PAŃSTW TRZECICH POŁAWIAJĄCYCH

W WODACH UNII

Artykuł 50

*Statki rybackie pływające pod banderą Norwegii
oraz statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych*

Statki rybackie pływające pod banderą Norwegii oraz statki rybackie zarejestrowane na Wyspach Owczych mogą zostać upoważnione do połowów w wodach Unii z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w tytule III rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 51

*Statki rybackie pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa, zarejestrowane
w Zjednoczonym Królestwie
i licencjonowane przez organ administracji ds. rybołówstwa Zjednoczonego Królestwa*

Statki rybackie pływające pod banderą Zjednoczonego Królestwa, zarejestrowane w Zjednoczonym Królestwie i licencjonowane przez organ administracji ds. rybołówstwa Zjednoczonego Królestwa mogą zostać upoważnione do połowów w wodach Unii z zastrzeżeniem TAC określonych w załączniku I oraz z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu i w rozporządzeniu (UE) 2017/2403.

Artykuł 52

Transfery i wymiany kwot ze Zjednoczonym Królestwem

1. Wszelkie transfery lub wymiany kwot między Unią a Zjednoczonym Królestwem odbywają się zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Państwo członkowskie zamierzające dokonać transferu lub wymiany kwot ze Zjednoczonym Królestwem może prowadzić ze Zjednoczonym Królestwem dyskusje na temat zakresu takiego transferu lub wymiany kwot. Zainteresowane państwo członkowskie powiadamia Komisję o tym zakresie.
3. W przypadku gdy Komisja zatwierdza zakres transferu lub wymiany kwot, o których mowa w ust. 2, zgłoszonych przez zainteresowane państwo członkowskie, bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub wymiany kwot. Komisja powiadamia Zjednoczone Królestwo i państwa członkowskie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot.
4. Uprawnienia do połowów otrzymane od Zjednoczonego Królestwa lub przekazane mu w ramach uzgodnionego transferu lub wymiany kwot uznawane są za kwoty dodatkowo przydzielone zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub odliczane od przydziału dla zainteresowanego państwa członkowskiego od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną zgłoszone zgodnie z ust. 3. Takie transfery lub wymiany nie mogą zmienić klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.

Artykuł 53

Statki rybackie pływające pod banderą Wenezueli

W odniesieniu do statków rybackich pływających pod banderą Wenezueli zastosowanie mają warunki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu oraz w tytule III rozporządzenia (UE) 2017/2403.

Artykuł 54

Upoważnienia do połowów

Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków państw trzecich w wodach Unii określono w załączniku V część B.

Artykuł 55

Warunki wylądunku połowów i przyłowów

Do połowów i przyłowów statków państw trzecich połowiących na podstawie upoważnień, o których mowa w art. 54 niniejszego rozporządzenia, stosuje się warunki określone w art. 7 niniejszego rozporządzenia.

[Art. 56 zostanie zaktualizowany po konsultacjach Unii z państwami trzecimi.]

Artykuł 56

Gatunki objęte zakazem połowów

1. Statki rybackie państw trzecich nie połowią, nie zatrzymują na statku ani nie prowadzą przeładunku lub wylądunku następujących gatunków znalezionych w wodach Unii:

- a) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES 3a i 7d oraz w wodach Unii podobszaru 4;
 - b) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii podobszarów ICES 3, 4 i 6–10;
 - c) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów taklami w wodach Unii podobszarów ICES 4 i 6–8;
 - d) liksy (*Dalatias licha*), kolonia kolcobrodego (*Deania calcea*), kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolczaka wielkiego (*Etmopterus princeps*) i kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii podobszaru ICES 4;
 - e) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach Unii;
 - f) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES 3a;
 - g) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES 6, 9 i 10;
 - h) rochy (*Rhinobatos rhinobatos*) w wodach Unii Morza Śródziemnego;
 - i) rekina wielorybiego (*Rhincodon typus*) we wszystkich wodach Unii;
 - j) kolonia pospolitego (*Squalus acanthias*) w wodach Unii podobszarów ICES 3, 4 i 6–10;
 - k) gardłosza atlantyckiego (*Hoplostethus atlanticus*) w wodach Unii podobszarów ICES 3–4 i 6–10;
 - l) rekinów głębokowodnych wymienionych w załączniku I część D w wodach Unii podobszarów ICES 6–10; oraz w wodach Unii obszarów CEECAF 34.1.1, 34.1.2 i 34.2.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać i muszą one zostać niezwłocznie uwolnione.

TYTUŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57 Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 58
Przepisy przejściowe

1. Art. 10–12, 14, 16, 17 ust. 1 lit. a)–o), 21, 24, 31, 32, 37–39, 45, 47, 49 i 56 ust. 1 lit. a)–j) stosuje się nadal odpowiednio w 2024 r., do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na rok 2024.
2. Art. 17 ust. 1 lit. p) i q) oraz art. 56 ust. 1 lit. k) i l) stosuje się nadal odpowiednio w 2025 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na rok 2025.

Artykuł 59
Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Niemniej:

- a) art. 6 ust. 4, art. 17 ust. 1 lit. p) i q) oraz art. 56 ust. 1 lit. k) i l) stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.;
- b) art. 12 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 29 czerwca 2024 r.;
- c) art. 20 stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.;
- d) art. 26, 27 i 28 oraz załącznik VII stosuje się od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r.;
- e) art. 25 ust. 2 stosuje się od dnia 17 grudnia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2022 r.;
- f) art. 34 ust. 1 lit. a) stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r. do dnia 19 stycznia 2024 r.;
- g) załącznik I stosuje się również w odniesieniu do 2024 r. w przypadkach określonych w tym załączniku;
- h) załącznik IK stosuje się od dnia 1 grudnia 2022 r. do dnia 30 listopada 2023 r. w przypadkach określonych w tym załączniku;
- i) załącznik II stosuje się od dnia 1 lutego 2023 r. do dnia 31 stycznia 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*